

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

- Sınıf İlişkilerinin Değişmesi
- Başka Bir İlişki Biçimi Mümkün
- Eski Dünya Yeni Dünya Önünde Eğil
- Mersin Limanı'nda İşçiler Eylemde
- MNG'ye Sendika Girecek
- Sözcükler Can Yücel'i Antep'te Özler

ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERLE GELECEK

SGBP Mitingi / Lüleburgaz

THY İşçileri

BEDAŞ İşçileri

PTT Emekçileri

26 Mart DİSK

SINIF İLİŞKİLERİNİN DEĞİŞMESİ

Sınıf ilişkileri, sınıf mücadelesi ilişkisidir. Kapitalizm gelişirken, sınıf ilişkileri de değişir. Burjuva üretimin gelişimiyle birlikte, aralarında uzlaşmaz karşıtlık olan sınıflar arasındaki sınıf savaşımı keskinleşir, derinleşir ve bunun sonucunda, sınıf ilişkileri değişime uğrar. Hem sermayenin büyümesi ve hem de sınıf savaşımının gelişmesi, sınıfların karşılıklı ilişkisini değişikliğe uğratar.

Sermayenin birikimi ve yoğunlaşması, artı değer sömürsünün yani sömürü oranının artmasını getirir. Dolayısıyla işsizlik, üreticilerin sefaletinin derinleşmesi emekçilerin yaşam koşullarının kötüleşmesi kaçınılmaz olur. Bu da beraberinde uzlaşmaz karşıtlıkların ve çatışmaların keskinleşmesini doğurur. Tüm bu gelişmelerin zorunlu sonucu, sınıf ilişkisinin değişmesidir.

Sınıf ilişkilerini değişime götüren temeldeki süreçleri çok yönlülüğü ve bütünlüğü içinde anlamak gerekir. Kapitalist üretim biçiminin süreklilik kazanan ve çok daha yıkıcı duruma gelen ekonomik krizleri bunların politik ve toplumsal krizlere dönüşmesi yani insani bir boyuta varması, toplumda ortaya çıkan devamlı bunalım hali, gerilim ve çatışmalar, toplumda var olan durumu değiştirir, sosyal sınıflar arasındaki ilişkileri alt üst eder.

Uluslar ve uluslararası ilişkiler yerinde durmuyor, sürekli bir değişim geçiriyor. Tek tek ülkelerdeki sınıf güç ilişkileri dünyadaki yeni gelişmelerden etkilenir ve bu kendi değişimini de hızlandırır. Emperyalist kapitalist dünyadaki ekonomik bunalım, politik çalkantılar, halk ayaklanmaları, toplumsal devrimler vb. tüm bu olgular, karşıt sınıfların birbiriyle olan ilişkilerini az ya da çok ama kesin olarak etkiler.

Sınıf ilişkilerinin değişmesi, anın koşullarını güçlü bir şekilde etkiler. Kriz sırasında devrimci durum ve politik çatışmaların yoğunlaştığı dönemlerde, anın koşulları, çok sık olarak değişime uğrar. Bu durumlarda anın değişikliklerini anlamak için somut şartların, günün koşullarının analizini sıkça yapmak zorunda kalırız. Yoksa ipin ucu kaçırılır.

Devrimci işçi sınıfı hareketi ve onun devrimci sınıf partisi, taktiğini değişen sınıf ilişkilerinden anın koşullarından çıkarmalı-

dır. Politik taktiğini, nesnel gelişmelere, değişen durumlara göre ayarlamayan daha doğrusu buraya dayandırmayan bir sınıf, sınıf savaşımında etkin duruma gelemmez.

Bu yönden açıktır ki, her komünisti, her sınıf bilinçli işçiyi, bulunduğu yerdeki ve dünyadaki önemli toplumsal olayları ve gelişmeleri günün gününe izlemeye yöneltir. Dünyada olup bitenleri yakından gözlemek, irdelemek, buradan çıkarsamalar yapmak, bu işi yapanları politik olarak yetkinleştirir. Politik yetkinlik, olgunluk ve yeterlilik, işçi sınıfı ve sınıf bilinçli parti için, devrime önderlik etmenin temel bir koşuludur.

Politik savaşım alanında ortaya konan donanımlı yaklaşım, savaşımın amacı ve araçlarında da gösterilmelidir. Çünkü savaşım, bunun amacı ve araçları olmadan düşünülemez. Burjuvaziyi tarih sahnesinden indirecek olan proleter sınıfın mücadele araçlarıdır. Bu araçlar, parti, sendikalar, komite, konseyler vb. sınıf örgütleridir.

Proleter mücadele araçlarının ortaya çıkışı kapitalizmin gelişiminin sonucudur. Sermayenin büyümesi, emek sermaye karşıtlığını öne çıkarır ve keskinleştirir. Emek sorununun doğması ve bu sürecin doğal bir sonucudur. Emek sorunu, bu sorunun çözümü için emek hareketinin oluşmasını kaçınılmaz hale getirir. Ücretli emek sorununun, sermayenin büyümesine bağlı olarak büyümesi, yansımaları, sertleşen sınıf çatışmalarında bulur. Bu çatışmanın zemininde hareket eden emek hareketi (işçi hareketi) ekonomik sendikal hareketle sınırlı değildir. Ekonomik sendikal hareketin sınıf savaşımındaki yetersizliği işçilerin politik hareketini doğurmuştur zorunlu olarak. İşçi sınıfının tarih sahnesine bağımsız politik örgütlenmesiyle çıkması, sınıflar mücadelesinin yeni ve önemli bir aşamasıdır. Bundan sonraki süreç, proletaryanın ve politik öncünün, sınıf savaşımının çetin uğraklarından geçip devrimin yetkin bir gücü olmaktır.

İşçilerin bağımsız devrimci parti biçiminde örgütlenmeleri tek başına yeterli değildir, yani burjuvazi karşısında salt biçimsel bağımsızlık, emekçileri tam kurtuluş amacına götürmeye yetmez. Asıl sorun, burjuva egemenliği devirecek bir niteliğe sahip olmaktır. Ancak devrimci nitelikli bir örgütsel araç, çalışan nüfusu komünist geleceğe taşıyabilir. Proletaryanın politik örgütlerinin ni-

teliği sorunu, oportünistlerle devrimci marksistleri ayıran temel bir meseledir. Oportünist bakış açısında proleter sınıf araçları, işçilerle kapitalistler arasında uyum sağlamanın, bir denge kurmanın araçlarıdır. Proleter kitlelerin politik sınıf örgütleri, burjuvaziyi devirmenin ve emekçileri kurtuluşa götürmenin araçlarıdır.

Eldeki araçları eski toplumun yapısında doğmakta olan yeni toplumun ortaya çıkışını hızlandırmak için etkin biçimde kullanmak, sosyalizme özgü değildir. Her devrimci sınıf, yeni toplumun doğuşunu çabuklaştırmak, yeni bir toplumsal düzene geçişi hızlandırmak için sahip olduğu tüm araçları ve mevzileri sonuna dek kullanır ve kullanmıştır.

Hiç bir devrimci sınıf, hedeflediği ekonomik ve sosyal düzeni kurmak için koşulların sonuna dek olgunlaşmasını beklememiştir. Burjuvazi, burjuva topluma geçmek için, bu geçişin önünde engel olan eski toplumun egemenleri olan feodal sınıfa ve sosyal düzenine karşı zor araçlarına başvurmuştur. Proleter sınıf da devrimci bir sınıf olarak kapitalizmden komünizme geçişte mücadele araçlarını en etkin biçimde kullanacaktır.

Sorunu bu şekilde koymamız, onu devrimin zaferi açısından ele almamız demektir. Emek hareketi, burjuva egemenliğinin devrimci yıkılışı olmadan zafere ulaşamaz. İşçi sınıfının gerçek devrimci hareketi önemini ve tarihsel rolünü bu noktada açığa vurur. Sınıf savaşımı, toplumsal devrim ve proletaryanın mücadelede öncü rolü üzerinden tüm söylediklerimizi bu noktaya taşımamızdır. İsteklerimizin devrimci tarzda elde edilmesi tekellerin iktidarının devrimci biçimde yıkılması, bizi devrimci iktidara ve geleceğin toplumunun kuruluşuna götürür.

Böylece konuyu ele alma biçimi, bizi geleceği belirleme mücadelesi noktasına getirdi. Geleceği belirleyecek olan, bu mücadeleyi kazanacak taraf olacaktır. Devrimci işçi ve emekçi hareketi bu savaşımın son noktayı koyabilir. Türkiye ve Kürdistan'da devrimci kitleler bu birikime sahiptir. Bütün mesele, varolan gücü, olanakları ve mücadele kapasitesini, son noktayı koyacak şekilde yoğunlaştırmaktır.

C.DAĞLI

BAŞKA BİR İLİŞKİ BİÇİMİ MÜMKÜN

Marksist tarihsel gelişme teorisine dayanarak, kapitalizmin bugünkü gelişme düzeyi toplumsal durum ve dünya proletaryasının, amacına ulaşması için, ortaya çıkan koşullar üzerinde durabiliriz.

Günümüzde, gerek eğitim ve kültür düzeyi, gerek yüksek toplumsal gelişme -maddi koşulların gelişmesi ve bu yönde gerçekleşen bir dizi ilerleme- üretim araçlarının toplumun eline geçmesi için uygun bir durum yaratmıştır.

Bu koşulların daha az geliştiği 20. yüzyılda, çelişkilerin keskinleşmesi sonucu toplumsal devrimler gerçekleşti. Devrim, toplumun eğitim ve kültür düzeyiyle değil, toplumdaki uzlaşmaz çelişkilerin keskinleşmesiyle -çelişkilerin sonuna dek olgunlaşması beklenmeden- gündeme gelir.

Bugün ise tüm bu koşullar bir araya gelmiştir. Teori, toplumsal bilgi, bilimsel görüşler kitleler arasında yaygın bir etkiye sahip. Dolayısıyla bugünkü durumdan, daha yüksek bir duruma geçebilir ve yeni toplumun daha ileri örgütlenmesini yaratabiliriz.

Lenin, bir keresinde, 1919'da kurulan Macar Sovyetlerinin, Rus sovyetlerinden daha iyi örgütlenmelerini söyler. Günümüzde ise, kapitalist ülkelerin bilimsel bilgiye dayanma yeteneği ve toplumsal gelişmelerin sonucu 20. yüzyılda toplumu yeniden örgütleyen ülkelerin işçi sınıflarına göre, sosyal örgütlenmenin daha iyi örneklerini yaratacaklardır.

Son yıllarda, dünyada gerçekleşen, ilerici, devrimci sokak gösterileri, halk kitlelerinin nasıl çabuk organize olduklarını, aynı anda birçok kentte eyleme geçtiğini, dünyanın pek çok yerinde ortak hareket etme yeteneği gösterdiğini, bize yeterince göstermiştir. Bu yığınların, eğitim, bilgi ve toplumsal iletişim ağ örgütlenmesinde nasıl, ileri bir düzeye ulaştığının somut, açık bir ifadesidir.

Kısacası günümüzde insanlar, politik ve sosyal örgütlenmeler yaratmada daha bilgili, yetenekli ve nitelikli. Öte yandan, emeğin sermayeye karşı mücadelesinin büyük deneyimlerinden, pratik sonuçlar

çıkarmıştır.

Proletaryanın, toplumun devrimci yeniden örgütlenişini hedefleyen siyasi programı, az çok belli tarihsel koşulların ifadesi olarak ortaya konabilir. Yani proletaryanın kurtuluşu için, bunun koşullarının oluşması gerekiyor. Bunun ekonomik koşulları, kapitalizmin ilerlemesi sırasında oluşmuştur. Burjuvazinin zenginleşmenin sonsuz güdüsü, üretici güçleri, maddi koşulları sonsuzca, geliştirme eğilimini getirmiştir. -Gerçi bu eğilim, sermayenin kendisi tarafından sınırlandırılır- Bu maddi sınıf koşulları, bilimi sürekli geliştirirken yeni toplumun üzerinde yükseleceği maddi koşulları, kendisi yaratmış olur. İşçi sınıfı, üretim araçlarını toplumun eline vermekle, toplumu yeniden örgütlemiş olur. Bunun için sosyal reformları aşarak, onların ötesine geçerek, sömürücü sınıfı devrim yoluyla alaşağı etmesi zorunludur.

Üretici güçlerin ve toplumsal ilişkilerin gelişmesi -ki, bunlar toplumsal bireyin gelişmesinin çeşitli yönlerini ifade eder-, toplumsal bireyin sanatsal, bilimsel gelişmesi, bireyin kendisini çok yönlü olarak geliştirmesinin koşullarını ve araçlarını yaratmıştır. Toplum üretim araçlarını eline alır ve onları, daha da çoğaltır. Ekonomik zorunluluk zincirinin kırılmasıyla, birey, özgürce kendini gerçekleştirebilir.

Kapitalist toplumda ilerleme sermaye tarafından tutsak alınmıştır. Nüfusun, bilimin, toplumsal bilginin tüm gelişmesi sermayenin kendi gücü durumuna gelmiştir. Doğayla ve toplumla kurulan bağlantıları, sermaye, kendi yararlılığı olarak kullanıyor. Burjuvazi, üretici güçlerin evrensel gelişimini ve toplumsal insanlığı, kapitalist özel mülkiyetin dar temeline sığdırmaya çalışıyor. Bu yüzden, uzlaşmaz çelişki ve çatışma elle tutulur durumda. Sürekli büyüyen toplum, eski ilişkilerin dar yapısına sığmıyor. Sermayeye dayalı toplumun yıkılması her açıdan kaçınılmaz ve zorunlu olmuştur. Toplum, yeniden, daha geniş bir temelde örgütlenebilir. İnsan, toplumu geniş bir temelde örgütleyerek kendini gerçekleştirebilir.

İnsanlığın içine sığmadığı şu ya da bu ülkenin yapısı değildir; insanlığın ilerle-

mesine dar gelen, bir toplumsal sistemdir, bir toplum biçimidir, kapitalist toplumdur. Çatışma toplumsaldır, yani evrenselidir. Bu çelişkiyi çözecek güç, burjuva üretim biçiminin gelişimiyle birlikte, gelişmiştir. Burjuvazi kendisine karşı toplumsal üretken güçleri geliştirirken, proleter sınıfın da gelişimini sağlamıştır. Proletarya, üretken güçlerin en etkin olanı ve toplumu dönüştürecek yegâne güçtür.

Üretim araçlarının büyük ilerleme göstermesi, maddi koşulların bir dizi dönüşüm geçirerek sınıfsız bir topluma geçiş için en olgun durumuna gelmesi emekçi sınıfın, eski toplumu alt üst edecek bir konuma gelmesi, daha yüksek bir topluma geçişi soyut bir formülasyondan çıkarıp, pratik bir gerçeklik haline getiriyor.

Daha yüksek bir topluma geçiş, iktidarın emekçi sınıfın eline geçmesiyle başlar. Amaç, burjuvazinin egemenliğinin yerine kurulacak işçi sınıfı egemenliğini kalıcılaştırmak, bir hiyerarşinin yerine başka bir hiyerarşi koymak değildir. Amaç, emekçilerin özgürleşmesidir. İktidar, bu amaca varmada yararlanılacak geçici bir araçtır.

Başka bir ilişki biçimine geçiş, burjuva sistemin, burjuva ilişki biçiminin kendisi tarafından hazırlanır. Burjuvazi toplumsal üretken güçlerin gelişmesini en üst seviyeye çıkartarak, gerekli-emek zamanını tüm toplum için, en alt seviyeye indirir; böylece toplumun ve her bireyin kullanılabilir zamanı artar. Sömürücü sınıfın amacı, gerekli emeği, en aza indirerek, artı-emeği en azami düzeyde artırmaktır. Artı-emek, gerekli-emekle karşıtlık halinde vardır. İşçi sınıfı, üretim araçlarına toplum adına el koyarak, bu çelişkiyi ortadan kaldırır ve elde edeceği büyük ilerlemeyle, toplumun yararlanabileceği zamanı artırır. Emek zamanının kısalması, boş zamanın artmasıyla, bireylerin tam, çok yönlü ve bütünsel gelişimi sağlanır.

Bugünkünden farklı bir ilişki biçimi kurulmasıyla, insanın sosyal pratiği, öz etkinliği kendisine yabancılaşmaz. Emek, yalnızca bir geçim aracı değil, toplumsal gereksinim olur. □

ESKİ DÜNYA YENİ DÜNYA ÖNÜNDE EĞİL

Ister şehirlerde sanayi merkezlerinde olsun, ister kırlarda tarım üretimi yapılan alanlarda olsun, sermayeye dayalı üretim biçiminin, emperyalist-kapitalist sistemin yarattığı sonuçlar ortada. Artık hiç bir kanıtı ihtiyaç bırakmayacak kadar açık olan bir durum söz konusu. Bu, kapitalizmin insanı ve insanın içinde yaşadığı, bir parçası olduğu doğayı hızla büyük bir felakete, yok oluşa doğru sürüklüyor oluşu gerçeğidir. Geniş emekçi yığınlar ve ezilenler, ne kadar çabalarsa çabalasın açlık, sömürü ve sefaletten, yokluk ve yoksunluktan başka bir şey elde edemiyor, daha çok ürettikçe daha çok yoksullaşıyorlar.

Devrimi uzak geleceğin bir sorunu olarak görmek, göstermek, devrimi bilinmez bir geleceğe ertelemek, oportünizm olmasının yanında, bugünün somut koşullarında artık hiçbir şey ifade etmiyor. İnsanlığın devrime ve devrimci çözüme şimdi çok daha fazla ihtiyacı var. Yarın çok geç olabilir.

Çevremizdeki insanlara, proletaryaya, ezilen ulus ve ulusal topluluklardan emekçi sınıfa mensup insanların yaşam koşullarına bir bakın. Devrimin acil bir ihtiyaç olduğu bundan daha iyi ve açık hiçbir şey anlatamaz. Bir yanda kendisiyle birlikte bütün bir toplumu çöküşe sürükleyen eski dünya, bir yandan büyük ve zorlu mücadelelerle doğmakta olan yeni dünya.

Emperyalizmin tam ilhak politikaları nedeniyle bütün güvencesini kaybeden, sendikal örgütlenme nedeniyle, özelleştirmeler, taşeronlaştırmalar nedeniyle işten atılan işçilere bakın. Büyük çoğunluğu sigortasız ve asgari ücret karşılığı çalışmaya itiraz ettiği için işten atılmış durumda. Sokağa çıktığında karşısında polis şiddeti, cop, gaz bombası, devlet terörünü buluyor.

Öğrencilere, akademisyenlere bakın. Akademik ve politik özgürlük talep ettikleri için okullarından uzaklaştırılıyor, işten atılıyorlar. Parasız ve bilimsel eğitim talep ettikleri için, üniversitelerde daha özgür, daha demokratik koşullar istedikleri için, üniversitelerin emekçi çocuklarına kapatılmasına karşı çıktıkları için, liselerin birer F Tipi cezaevlerine dönmesine karşı mücadele ettikleri için, 12 Eylül faşizmi tarafından üniversitelerin zapturapt altına alınması amacıyla içine tıkıştırıldığı YÖK denen deli gömleğini reddettikleri için okuldan atılıyor,

tutuklanıp zindanlara kapatılıyorlar. Dinci gerici faşist çeteler ellerinde sopalar, satırlarla öğrencilerin üzerine saldırtılıyor, buna karşı koyan öğrenciler, bu sefer en modern silahlarla donatılmış polisin gaz bombalı, tomalı, coplu saldırılarına maruz kalıyor, devlet terörüne uğruyorlar.

Milyonlarca insan, açlık ve sefalet içindeyken, tarım alanlarında küçük üreticilerin ürünü tarlalarda çürümeye terk ediliyor. Çiftçiler, ürettikleri ürünlerini maliyetinin altında bile satamazken, tekel karı en üst düzeyde seyrediyor. Tarım alanlarındaki küçük üreticiler de tıpkı kentlerdeki gibi banka borçlarını ödeyemiyor. Bırakalım borç ödemeyi, tarladaki ürünü kaldırmak için gereken harcamaları bile karşılamıyor. Her gün artan sayıda küçük üretici, elindeki geçim aracını (mülkiyetini) kaybedip yaşam alanlarının dışına, yaşamın dışına doğru süpürülüyor.

Pazara alışverişe çıkan ev kadınlarına bakın. Bir elindeki üç kuruş paraya, bir tezgâhtaki ateş pahası meyve-sebzeye, vb mallara bakıyor, bir elindeki parayla ne yapacağını, neyle nasıl yetineceğini, bir yanındaki yavrusunu düşünüyor. Ona neler yedirmek istiyor, ama hiç birine parası yetmiyor. Çaresizlik içinde, çözüm bulamadan düşünüp duruyor.

Birbirinden çok farklı işlerde çalışan, çalışmayan, okula giden, akşam sofraya ne koyacağını düşünen kadın, erkek, genç, yaşlı pek çok insan, sıradan insanlar. Ve işte gidip konuşulması gereken insanlar bunlar. Çünkü birbirinden çok farklı bu sıradan insanlar, kapitalizmin açlığa, yoksulluğa, sefalete mahkûm ettiği; kapitalizme karşı mücadeleden başka çaresi olmayan bu insanlardan bazıları, işten atıldığı için çoktan mücadeleye atılmış bile. Bazıları henüz yokluk ve yoksunluğunun nedenlerini bilmiyor; buna rağmen durumu kabullenmiyor, ama ne yapacağını da bilmiyor.

Çevremizdeki bu insanların pek çoğu işinde gücünde, günlük yaşamını sürdürmeye, “ekmek peşinde” koşmaya devam eden sıradan insanlardır. Hepsinin de bir hikâyesi vardır. Hikâyelerini dinleyin göreceksiniz, birbirinden çok farklı işler yapan bu basit yaşayan, sıradan insanların ortak oldukları, hemfikir oldukları şey, düzenden, sistemden (onların kendi sözleriyle yaşam

koşullarından) şikâyetleridir. Hepsinin de emperyalist-kapitalist sisteme itirazları vardır. Bu çoğu zaman bilinçsizdir, nereye gideceğini, nasıl bir çıkış yolu bulacağını bilememenin çaresizliğini barındırır. Bu çaresizlik kimilerini dine, dinsel hurafelere sürüklerken, kimilerini de kendiliğinden hareketlere, amaçsız, boş öfke patlamalarına savurur. Hepsinde ortak olan yan, var olana razı olmama, itiraz etme ve değişim istemidir, daha iyi bir yaşam arayışıdır. Bu anlamıyla toplumun birer üyesi olarak nesnedirler, ama statükoya itirazları da onları özne haline getirmeye başlamıştır. Değişecek olan nesne toplum ve kendileridir, değiştirecek olan özne de kendileridir.

Şimdi Leninistlerin yapması gereken, bu insanlara ulaşmak ve örgütlemektir. Ama o karikatür tiplemesinde olduğu gibi “öğreten adam” olarak değil, onlardan biri olarak. Her insanın hikâyesini dinleyin ve onlarla tartışın, konuşun. O zaman onun da sizi dinlediğini, anladığını göreceksiniz. Siz onun fikirlerini ciddiye aldığınızda, ona değer verdiğinizde, o da sizi ciddiye alacak, değer verecektir. İşte o zaman, sizi dinlemeye başladığı zaman anlatın ve örgütleyin. Bu basit yaşayan sıradan insanlar bilinçli olabilir de, olmayabilir de. Önemli olan bu değil, sisteme itiraz etmeleri, karşı çıkmalarıdır. Ya harekete geçmiştir ya da geçmek üzeredir. İşte bu noktada harekete biçim vermek, hareket halindeki insanlarla kurduğu ilişkilere bağlı olarak öncünün yani Leninistlerin işidir.

Kapitalizmin insana verdiği tahribat ve yıkım dün bu kadar açık değildi. Teorik olarak görmek ve açıklamak mümkün olsa da pratik sonuçları bugünkü kadar açık değildi. Tek tek insanların, bazı canlı türlerinin yaşamlarını ve yaşam alanlarını mahvetse de, gezegenimiz ve insan soyunun devamı bu kadar tehdit altında değildi. Emperyalizm öncesi çağda kapitalizm dünyayı keşfedip fethederken, ilk defa gittiği bazı kıtalardaki yerli yaşamını (Kızılderililer, Aborjinler, Mauriler gibi) neredeyse tamamen ortadan kaldıran soykırımlar yaptı. Ama bugün artık, bütün insan soyunun ve canlı dünyanın tehdit altında olduğu tartışma götürmez bir gerçek. Emperyalizmle beraber, bu tehdit sürekli artarak devam etti. Geçen yüzyılda yaşanan iki dünya savaşı,

nükleer silah kullanımı ve denemeleri, nükleer enerji santrallerinin, tesislerin ve atıklarının yarattığı büyük tahribat, fosil tabanlı yakıtlara dayalı enerji politikaları sonucunda giderek yoğunlaşan karbon salınımı, doğanın yağmalanması artık herkesin görüp anlayabileceği kadar aleni bir durum.

Şimdi bu toplumsal sistemi bütün sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldırmanın, daha iyi ve yeni bir toplumsal sistem kurmanın gerekliliğini "sıradan" insanlara anlatmak çok daha kolay. Yeni evredeki maddi ve teknik önkoşullar, bu değişimin gerçekleştirilmesinin daha kolay olabileceği ortamı dünden daha çok hazırladı.

Halklar, artık bu düzene boyun eğmeyi reddediyor, açık eylemleriyle, isyanlarla bunu ortaya koyuyor. Yeni evrede emperyalist-kapitalist sisteme karşı isyanlar önce emperyalist merkezlerden başladı. ABD'de Seattle isyanıyla başlayan isyan dalgası, Avrupa ve Asya'yı dolaştıktan sonra en son Wall Street işgallerinin küresel boyuta ulaşan eylemleriyle sürdü. Bağımlı ülkelerde ise Mısır ve Tunus örneğinde olduğu gibi, isyanlar devrim boyutuna vardı. Şimdi halklar ellerinden alınan devrime yeniden sarılıyor, kendi istedikleri yaşamı kendi elleriyle kurabilmek için sokaklara dökülüyor, açık mücadeleye giriyor. Sıradan insanlar, basit yaşayan insanlar, nüfusun ezici çoğunluğunu oluşturan işçi ve emekçiler harekete geçiyor, isyan ediyor, ayaklanıyor. Halklar

yaparak öğreniyor, öğretiyorlar.

Kitleler kapitalizmi reddediyor. Diyalektik anlamda olumsuzlamanın olumsuzlanması gerçekleşiyor. Henüz yeniyi kurma boyutuna erişme de bu böyle. Bu konuda dünyada çok farklı görüşler öne sürülüyor. Ama asıl önemli olan bu görüşlerden daha çok, deneyimin öğreticiliği. Kimileri fabrikalara el koymaktan, devletsiz ve patronsuz bir dünya kurmaya hemen başlamaktan bahsetse de, yaşanan deneyim bunun tam tersini gösteriyor. Bu, bir anlamda Arjantin'de Piketorosların eylemleri sürecinde denendi. Ama devlet olmadan, proletaryanın sadece üretim araçlarına el koymasıyla bunun olmadığını, olamayacağını gördük. Bu kısmen Venezüella'da başarıldı. Orada da asıl olarak devlet gücüne dayanarak yapıldı.

Mısır ve Tunus örneğinde gerçek ve sürekli bir çatışma sürüyor. Tıpkı Sishippos gibi kayayı zirveye kadar taşıyor, son adımda ellerinden kaçırıyorlar, ama pes etmeden daha kararlı olarak yeniden taşımaya başlıyorlar. İlk darbeye eski iktidarları devirdiler. Devrim, burjuva sınıfın başka bir kesimi tarafından çalındı. Tunus'ta emperyalizmin bir başka uşağı Gannuşi, Mısır'da Müslüman Kardeşler denen yeşil kuşak kalıntısı gerici, karşı-devrimci çetenin adamı Mursi, iktidara el koydu. Emekçi yığınlar şimdi daha büyük bir öfkeyle ve kararlılıkla harekete geçiyor. Yeniden atağa kalkan devrim,

halkların omuzlarında yükseliyor. Geniş emekçi yığınlar, yeni işbirlikçileri de devirip kendi istedikleri yaşamı kendi elleriyle kurmak üzere eylemlerini sürdürüyorlar. Mısır'da ve Tunus'ta halklar henüz son sözünü söylemedi. Yaşanan, devrimin sahneye girişidir.

Her ayaklanma, her isyan halklara zafer getirmeyebilir. Ama biliyoruz ki, zafere bu yoldan gidilir. Yüzyılların iktidar olma deneyimine sahip burjuva sınıf karşısında emekçi kitleler, daha acemi, daha ürkek davranıyor olabilir. Ama gerçeklerle yüzleşme ve hayal kırıklığı da devrim müfredatının bir parçasıdır. Bizde de bu konuda pek çok örnek yaşandı. Yakın zamanlardakilerden biri, Tekel eylemiydi. Ankara'nın göbeğinde 78 gün süren eylem, Topkapı Şişecam işçilerinin fabrika işgalleri ve tekrar tekrar yaşanan işten atmalar.

Bir yanda sermayeye dayalı bu üretim biçimine, kapitalizme itiraz etme, karşı çıkma, isyan, ayaklanma varken, öte yanda sermayenin, egemen sınıf olan burjuva sınıfın kitleleri "ılımlı" olmaya, "uyum" içinde yaşamaya razı etme çabaları, kimi zaman tavizler vererek, kimi zaman baskıya, şiddete, devlet terörüne başvurarak sistemden kopan kitleleri yeniden sistem içine çekmeye yönelik girişimler, yaşanan sürecin karakteristik özelliklerinden biri.

Yeni ile eski arasındaki çatışma çeşitli biçimlerde sürüyor.□

"BU SALDIRILARI KABUL ETMEYECEĞİZ"

Hapishanelerdeki siyasi tutsaklara yönelik saldırılar; sürgün, yasak, hücreleri talan, tek sıra yürütmeyi dayatma, şiddet uygulama, çıplak arama, kelepçeli tedaviye zorlama gibi farklı şekillerde artarak yaşanmaya devam ediyor. Bu saldırı dalgasının son halkalarından biri de Tekirdağ 1 ve 2 no'lu F tipi ceza evlerindeki kitap yasağı uygulamasıdır.

Çeşitli hapishanelerde kendi yasalarını da ihlal ederek şu ana kadar uyguladıkları kitap sınırlaması; Tekirdağ 2 no'lu F tipi hapishanesinde tutsakların hücrelerine girip şiddet uygulayarak mevcut kitaplara el konulması ile yeni bir boyuta evrilmiştir.

Tekirdağ hapishanesi eğitim kurulunun kararı ile her tutsak hücrelerinde sadece 10 kitap (bu sayıya kültür, edebiyat, siyasi dergiler, şiir kitapları dahildir) bulundurulabilecek. Bunun dışındaki kitap ve dergilerin hapishane dışına çıkarılması yani ailelere verilmesi isteniyor. Bu dayatma tutsaklara 'kitap okumayın' demektir. 'Güncel, tarihsel, bilimsel, politik... konularla ilgilenmeyin' demektir. Tecridin daha da derinleştirilmesi demektir. Kitapların ailelere verilmesini dayatmak kitap değış tokuşunu

imkansızlaştırmaktır. Çünkü tutsakların çoğunun ailesi farklı illerde oturmaktadır. Özellikle son yıllarda Kürdistan illerinden ailelerimizin katetmesi gereken mesafe binlerce kilometreye ulaşmıştır. Ekonomik nedenlerle yıllarca ziyarete gelemeyen ailelerin belki her hafta ihtiyaç duyulan kitaplar için gidip gelmeleri mümkün değildir. Bu da kitapların değıştirilmesini imkansız kılmakta, tutsaklar kitapsızlığa mahkum edilmektedir.

Bizler de Bakırköy Hapishanesindeki siyasi kadın tutsaklar olarak tutsakların tecridini ağırlaştırmaya, ailelerimizin ekonomik külfetini artırmaya yönelik bu saldırı karşısında Tekirdağ Cezaevindeki tutsaklarla dayanışma içinde olarak bu saldırıları kabul etmeyeceğimizi bildiriyoruz.

Hitler faşizmini aratmayan kitap düşmanlığına karşı dışarıda olmanızın verdiği avantajları da kullanarak, sizleri de saldırıyı teşhir etmeye, tutsaklarla dayanışmayı artırmaya çağırıyoruz.

**Bakırköy Zindanı'ndan
TKP/ML, MKP, PKK, TKİP VE TKEP/Leninist
Dava Tutsakları**

KURALSIZ, GÜVENCESİZ ÇALIŞMAYA HAYIR

Sendikal Güç Birliği Platformu'nun Türkiye'nin yedi bölgesinde gerçekleştireceği mitinglerin ilki Trakya bölgesinde yapıldı. "Artık Yeter, Kuralsız, Güvencesiz Çalışmaya Hayır! Taşeron İşçiliğine Son" konulu miting için 23 Mart günü Kırklareli'nin Lüleburgaz ilçesinde çevre illerden gelen işçiler Hükümet Konağı önünde toplandı.

Türk İş'e bağlı 10 sendikanın oluşturduğu Sendikal Güç Birliği Platformu'nun çağrısıyla yapılan eyleme Genel Maden İş, Şeker İş, Yol İş, Çiftçi Sen, Dev Sağlık İş, Birleşik Metal İş, TASİSDER, Kırklareli Taşeron İşçileri, Eğitim Sen, Tümtis üyesi eylemde olan DHL işçileri, THY İşçileri, Kuzu Deri işçileri, Daiyang İşçileri, Mücadele Birliği Platformu, Devrimci İşçi Komiteleri ve bir çok emek örgütü katıldı.

Hükümet Konağı önünde kortejler oluşturularak İstanbul Caddesi üzerinden Kongre Meydanı'na doğru yürüyüş başladı. Yürüyüş boyunca sık sık "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Güvencesiz Çalışmaya Hayır", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atıldı.

Eyleme Devrimci İşçileri Komiteleri de "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" pankartıyla katıldı. Sık sık "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "İşçiler Birleşin Devrim Savaşın" sloganları atıldı.

Yürüyüş Kongre Meydanı'nda son buldu. Demokratik kitle örgütleri ile birlikte on-

bine yakın kişinin katıldığı miting, iş kazalarında ölen işçiler için saygı duruşuyla başladı.

Ardından açılış konuşmasını Trakya Şubesi Petrol İş Turgut Düşova yaptı. Düşo-

va, Türk İş yönetim anlayışını eleştirdi, AKP'nin emekçilere saldırılarını protesto etti. Sendikal Güç Birliği Platformu Kadın kolları adına konuşan Neslihan Taşoluktaş ise kadın emekçiler üzerinde esnek çalışma kurallarını protesto etti. Çalışan kadınlar için sürekli ve güvenceli iş ve kreş hakkının tanınmasını istedi.

Sahneye sendika başkanları çağrıldı. Ortak basın açıklamasını Kristal İş Genel Başkanı Bilal Çetintaş okudu. Uzun bir konuşma yapan Çetintaş "[Hükümet] Kulaklarını tıkamış, gözü kara bir biçimde sermayenin istediklerini yapıyor. patronlar, kıdem tazminatı sırtımıza yük diyor. Hükümet onları bu yükten kurtarmak için hazırlık yapıyor." dedi.

Çetintaş bölgesel asgari ücret yoluyla asgari ücreti daha da düşürmek için hazırlık yapıldığının altını çizerek, Türkiye'yi taşeron cumhuriyetine dönüştürmeye kararlı olduklarını söyledi. Türk İş'i eleştiren Çetintaş; "gönül isterdi ki bu miting Türkiye İş yapсын gönül isterdik ki bütün sendikalarımız bu meydana olsun... Türk İş'i göreve çağırdık. Çağrımıza bile cevap vermediler. Bazıları sendikacılığı çoktan unutmuş, hükümetin işçi bürosu gibi çalışıyorlar." diye konuştu.

Ortak açıklamadan sonra Uluslararası Endüstri Sendikası Temsilcisi Kemal Özkan dayanışma duygularını paylaştı. Mitingde Daiyang işçilerine destek olma sözü verildi ve Ferda Ereren'nin şarkılarıyla son buldu. □

BELEDİYEYE KARŞI AÇLIK GREVİ

Şişli Belediyesi çalışan temizlik işçileri Genel İş Sendikası'nda seçimlerde yapılan hileleri DİSK binası önünde protesto ettiler. İşçilerin seçtiği Genel İş Şube Başkanı Savaş Doğan için işçiler Ankara'da 4 gündür açlık grevinde.

25 Mart günü İstanbul DİSK Genel Merkez binası önünde bir araya gelen temizlik işçileri "Sendikamızdaki Yönetim Hakkımız İçin 4 Gündür Açlık Grevindeyiz", "Sendikaları Patronlar ve İşbirlikçi Sendikacılar Değil İşçiler Yönetecek" yazılı pankart açtılar, sloganlar attılar.

Genel İş Sendikası 3 Nolu Şubede yapılan seçimlerde, çoğunluğu Şişli Belediyesinde çalışan işçiler, sendikalarının Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül'le işbirliği yaparak kendilerine ihanet ettiklerini söylediler.

Basına açıklama yapan işçilerden Erdoğan Ünsever, Genel İş Sendikası yöneticilerinin belediye başkan yardımcılarını ile ve müdürleriyle birlikte delege belirleme suçunu

işlediklerini ve sendikanın Şişli Şubesinin genel kuruluna polis çağrılmasıyla suç işlediklerini söyledi.

Ünsever; Genel İş Sendikası Genel Merkezinde 2 işçi arkadaşlarının 22 Mart'tan itibaren açlık grevine başladıklarını ve bu eylemi sendika yöneticilerinin seyrettiklerini kaydetti.

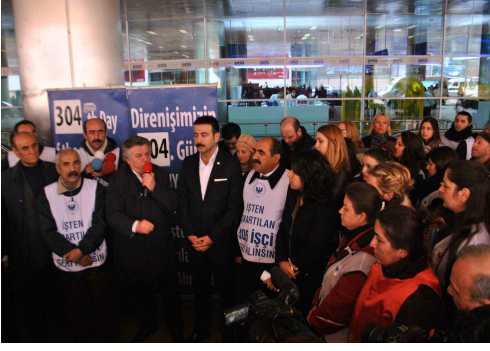
Buna izin vermeyeceklerini vurgulayarak, "Sendikaları belediye yöneticilerinin arka bahçesi olmasına izin vermeyeceğiz. Sendikaları belediye başkanlarının yönetmesine izin vermeyeceğiz. Sendikaları işçiler yönetecek" dedi.

Açıklamadan sonra DİSK toplantı salonuna giren işçiler yönetimden Celal Ovat'la görüştüler. Celal Ovat DİSK Genel Merkez yöneticilerden bir süre işçilerle sohbet ettikten sonra Genel İş Sendikasının Genel Kurulu seçimlerinin doğru bulmadığını söyledi.

24 günü de, Şişli Belediyesi'ndeki temizlik işçilerinin avukatlığını yapan Av.Behiç Aşçı da destek için açlık grevine başladı. □

THY'DE GREV KAPIDA

ya tebliğ edilmesi sonucu prosedür gereği 60 gün içinde grev kararı alınacağını ve bunu uygulayacağını belirten Hava İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin, THY A.O şirketi yöneticilerinin son bir kez daha grev kararı öncesi 29 Mart'a kadar toplantıya davet edildiğinin altını çizdi.

Ayçin THY yönetimiyle sürdürülen TİS sürecinde uzlaşamadıkları maddelerinin en önemlisi işten çıkarılan 305 işçinin işlerine iadeleri olduğunu vurguladı, *"THY A.O yönetimi uyarıyoruz. Sendikanın bugün sunduğu görüşme çağrısı fırsatını iyi değerlendirin, şirkete kaos ve riske atan macera yollarından vazgeçin. Gelin masada sorunları bütünsel olarak ele alalım ve çözelim."* diye konuştu. Eylem yapılan basın açıklamasından sonra halay ve türkülerle sürdü.

THY işçileri 30 Mart günü Hava İş Sendikası önünde bir araya gelerek, "THY ve Teknik'te İşten Çıkarılan 305 İşçi Geri Alınsın" pankartı açtılar. Özgürlük Meydanı'na yürüyen işçiler sık sık "305 Dönecek Sözleşme Bitecek", "İşten Atılanlar Geri Alınsın", "Şarteller İnecek Bu İş Bitecek" sloganları attılar.

Eyleme Mücadele Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri, Genç Emekçiler Birliği, DHL, Kuzu Deri, İsmaco, Hey Tekstil işçileri, Kristal İş Gebze Sendikası işçileri ve bir çok siyasi parti temsilcisi destek verdi.

Hava İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin yaptığı konuşmasında, artık grev için günlerin yaklaştığını hatırlatarak, görüşmede uzlaşmanın tek şartının atılan 305 işçinin tekrar işlerine geri alınması olduğunu bir kez daha yineledi.

Daha sonra Uluslararası Küresel Sendikalar temsilcilerinden Kemal Özkan konuştu. Özkan; THY işçileriyle sonuna kadar dayanışma içinde kalacaklarını belirterek, *"mücadeleyi sonuna kadar devam edeceğiz, biat etmeyeceğiz"* diye konuştu.

Kuzu Deri Fabrikası önünde eylemde olan işçilerden Mehmet Şefik Dağ, Hava İş işçilerinin mücadelesinin onlara umut verdiğini söyledi.

Hey Tekstil işçisi Zeki Gördeğir *"Bizi maddi sıkıntılarla bitireceklerini sandılar. Aynur Bektaş'ın eşi TOBB yönetiminde AKP'li ve CHP milletvekilleri arkasında saklanıyor"* dedi. Gördeğir, haklarını alana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini söyledi.

Mücadele Birliği temsilcisi Ali Ekber Sever bir çok yerde eylemler olduğunu bunları saymakla bittirmeyeceğini söyledi. Sever, *"Bu eylemlerin her biri kapitalizme karşı bir isyan" dedi ve 30 Mart'ta Kızıldere'de katledilen devrimcilerin sistem tarafından katledildiğini belirterek, "bu sistem işçilere emekçilere karşı, işçiler emekçiler de kapitalizme karşı"* diye konuştu. Sever bu sisteme karşı güçleri birleştirmek gerektiği altını çizerek, *"Hava İş THY işçilerinin işe geri dönüşlerini sağlayabilir, ama sorun ortadan kaldırmaz, sorunu ortadan kaldırmak ancak kapitalizmi tarihin çöplüğüne atığımız zaman sorunlar çözülebilir"* dedi.

Konuşmalardan sonra söylenen şarkılar ve halaylarla eylem sona erdi. □

KAZOVA İŞÇİLERİ PATRONUN EVİNDE

4 aylık maaşları, kıdem ve ihbar tazminatları gasp edilen Kazova Tekstil İşçileri, 24 Mart Pazar günü patronları Ümit Somuncu'nun evine gittiler.

İşçiler saat 16.00'da, "Kazova Tekstil Patronları Ümit Somuncu ve Mustafa Umud Somuncu'ya Haklarımızı Yedirmeyeceğiz" pankartı ile "Hakkımızı Ümit Somuncu'ya Yedirmeyiz", "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları ile İstanbul Sarıyer Tarabya'daki evinin önüne geldiler.

Evin önünde yaptıkları basın açıklamasında patronları Ümit Somuncu'ya seslenerek; *"evet biz geldik. Neredesin? Haftalardır neden karşımıza çıkmıyorsun"* dediler.

Açıklamadan sonra oturduğu apartmandan ve yan apartmandan insanlar gelerek onların taşındığını söylediler. İşçiler durumlarını anlatınca komşuları da Ümit Somuncu'nun kendini beğenmiş, lanet birisi olduğunu söyleyerek yeni adresini verdiler.

İşçiler saat 18.00'da, önlüklerini giyerek, pankartlarını açarak Sarıyer Ferahevler'deki evinin önüne geldiler. Bir süre "Hakkımızı Ümit Somuncu'ya Yedirmeyiz", "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları ile patronlarını teşhir eden işçiler, daha sonra basın açıklamalarını okudular. Açıklamada; *"Sizler sadece biz işçilerin değil, aynı zamanda ailemizin ve çocuklarımızın geleceğini de çaldınız. Sizler yazıklarınızda, villalarınızda, özel arabalarınızla lüks içinde yaşarken biz evimize götürececek ekmek bulamıyoruz. Çocuklarımızın eğitim masraflarını karşılamıyoruz. Bizler bu sıkıntıları çekerken sen nasıl haftalardır Marmaris'e tatile gittin söyle?"*

Yıllarca namusumuzla çalıştığımız, alımızın terinin karşılığı olan, 4 aylık maaşlarımızı, ikramiyelerimizi, mesai ücretlerimizi, kıdem ve ihbar tazminatlarımızı istiyoruz. Tüm haklarımızı alıncaya kadar da sizleri teşhir etmeye devam edeceğiz" denildi.

Açıklamanın ardından atılan sloganlarla eylem sonlandırıldı. □

ULUSLARARASI DAYANIŞMA

Tümtis sendikasına üye oldukları için işten çıkartılan DHL işçileri için ITF tarafından 26 Mart "DHL Türkiye İşçileriyle Dayanışma Günü" ilan edilmişti. Uluslararası iki sendika olan UNI ve IndustriALL da dayanışma gününe destek verdiler.

Eylemlerinin 284. gününde DHL depo önünde Tümtis Sendikası üyesi işçiler, sendika temsilcileri, emek örgütleri ve ITF ile Uluslararası UNI ve IndustriALL sendikalarının temsilcilerinin katılımıyla eylem gerçekleştirildi.

Eyleme Mücadele Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri, Ebert Vakfı Temsilcisi, ITF Temsilcileri, UNİ Küresel Sendika temsilcisi, SEKO İsvaç Sendikası temsilcileri, DADDER temsilcisi, Prof. John Loyan Kaliforniya Üniversitesi, Deri İş Sendikası temsilcileri, Basın İş Sendikası temsilcileri, Haber Sen Sendikası temsilcileri, Belediye İş temsilcileri, Sosyal İş temsilcileri, Tez Koop İş temsilcileri, 97 gündür mücadele eden İSMACO işçileri ve bir çok emek örgütü katıldı.

İlk konuşmayı Tümtis Genel Başkanı Kenan Öztürk yaptı. Öztürk, 26 Mart'ın ITF tarafından DHL işçileriyle dayanışma günü ilan ettiğini hatırlattı. "Bugün, dünyanın her tarafında onlarca ülkede, binlerce işçinin katılımı ile eş zamanlı olarak eylemler gerçekleştirilecek. Alman konsoloslukları ve DHL merkezleri önünde, bir kez daha DHL işvereni, sendika düşmanlığı yapmaması konusunda uyaracak" diye konuştu.

Bu mücadelenin artı sadece Türkiye'deki DHL işçilerinin ve sendikalarının mücadelesi olmaktan çıktığını kaydeden Öztürk, "DHL'nin merkezi Almanya'da 200 bin üyesiyle örgütlü bulunan Ver.di ve ITF,2ye bağlı 154 ülkeden yüzlerce sendikaların mücadelesine dönüşmüştür. Birçok ülkede alanlara çıkan işçiler, DHL işçilerinin yaşadıklarının sadece Türkiye işçilerinin sorunu olmadığını

bilincindedir. Emekçilerin talepleri bugün ortaktır: DHL'de haksız, hukuksuz işten çıkartılan işçiler geri alınmalı, işçilerin sendika hakkına saygı gösterilmeli, sendikamız Tümtis yetkili sendika olarak tanınmalı ve Toplu Sözleşme masasına oturmalıdır" dedi.

Öztürk konuşmasının devamında, DHL işçilerinin 180. gününde DHL patronu Öz Taşıma İş'i işyerine davet ederek

sendikal örgütlenmeyi bölmeye çalıştığının altını çizdi ve konuşmasına "Dünyanın bütün işçileriyle birlikte direnmeye ve mücadele etmeye devam edecektir. Sonunda kazanan işçi sınıfı, uluslararası dayanışma ve DHL işçisi olacaktır." diye devam etti.

ITF Küresel Örgütlenme ve Tedarik Zinciri Asistan Koordinatörü Alen Clifford bir konuşma yaptı. Clifford, dayanışma günü olarak ilan ettiklerini bu eylemlere bir çok sendikaların destek olduğunu söyledi. Bugün bir çok ülkede Alman konsoloslukları önünde eylem gerçekleştirildiğini belirten Clifford, "hep birlikte olacak ve hep dayanışma içinde olacağız" dedi.

UNİ Küresel Sendikası Ticaret Başkanı Alke Boessiger de "Buradaki arkadaşlar bilmelidir ki bütün dünyada onlar için eylemler yapılıyor... Sizin işe iadeniz için ve örgütlenme mücadelenizin her zaman yanınızdayız" dedi. Alke UNİ sendikalarının desteğini sürdüreceğini belirtirken, DHL patronuyla görüştiklerini kanunlara uymaları gerektiğini söylediler. DHL patronunun da kanunlara uylacağını beyan ettiğini söyledi.

Ardından Basın İş Sendikası Genel Başkanı Yakup Akkaya, Sosyal İş Genel Başkanı Metin Ebetürk, Haber Sen MYK üyesi Mehmet Ali Ocek, Türk İş İstanbul Bölge Sekreteri Faruk Büyükkucak, kısa konuşmalar yaparak, DHL işçileri ile dayanışma içinde olacaklarını belirttiler. □

"EYLEMİMİZ ENTERNASYONALDIR"

TÜMTİS İzmir Şubesi saat 12.00'de Kemalpaşa Ulucak girişinden DHL önüne bir yürüyüş yaptı. "DHL'de İşçi Kıyımına, Sendika Düşmanlığına Son! / TÜMTİS İzmir Şube" pankartının açıldığı eylemde sendika flamaları da taşındı.

Yapılan basın açıklamasını TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli okudu. Günseli, anayasal haklarını kullanarak sendikalarına üye olan işçilerin, patron tarafından İstanbul ve Gebze'de işten çıkarıldıklarını ve 284 gündür eylemde olduklarını söyledi. Eylemlerinin Türkiye'deki DHL işçilerinin ve sendikalarının dışına çıkarak enternasyonal bir eylem özelliği kazandığının altını çizdi, dünyada yapılan eylem yerlerini örnekleyen Günseli, patron tarafından işçilerin başka sendikaya yöneltilmesine tepki gösterdi. DHL işçilerinin sarı sendika olan Hak-İş'e bağlı Öz Taşıma-İş'e üye yapılmaya çalışıldığını söyleyerek sendikal örgütlenmelerine yönelik bu saldırıları kınadıklarını ve bu saldırılara boyun eğmeyeceklerini belirtti.

Günseli son olarak "Birçok ülkede alanlara çıkan işçiler, DHL işçilerinin yaşadıklarının sadece Türkiye işçilerinin sorunu olmadığını bilincindedir: Emekçilerin talepleri bugün ortaktır: DHL'de haksız, hukuksuz işten çıkartılan işçiler geri alınmalı, işçilerin sendika hakkına saygı gösterilmeli, sendikamız TÜMTİS yetkili sendika olarak tanınmalı ve toplu sözleşme masasına oturmalıdır." dedi. Basın açıklaması DHL'ye destek ve dayanışmanın büyütülmesi çağrısıyla sona erdi.

Basın açıklamasının ardından konuşan Türk-İş 3. Bölge Temsilcisi Hüseyin Karakoç, DHL eylemini sahiplendiklerini ve başarıya ulaşınca kadar mücadelelerini sürdüreceklerini söyledi ve Öz Taşıma-İş Sendikasını eleştirdi. Karakoç konuşmasını "Yaşasın İşçilerin Birliği" sözleriyle bitirdi.

Eylem İzmir Müzisyenler Derneği tarafından söylenen ezgilerle ve çekilen halaylarla bitirildi. □

MERSİN LİMANI'NDA İŞÇİLER YİNE EYLEMDE

Öncelikle kendinizi bize tanıtır mısınız?

Ben Hamdi Ermiş. 2007 yılından beri Mersin Limanı'nda işçiyim

Limandaki çalışma koşulları nasıl, bilgi verebilir misiniz?

Örgütlü mücadelemizden önce çalışma koşullarımız ağır ve adeta kölece bir düzenden farksızdı. Yemek yeme koşulları çok kötü ve sağlıksızdı. 12 saat boyunca çalışıyorduk, yetersiz olan maaş da üç parçada veriliyordu ve genelde de maaş ödemelerinde sıkıntı oluyordu. Bunun üzerine TÜMTİS'te örgütlendik, aylarca süren direnişle birlikte 2008 yılında toplu iş sözleşmesi imzalandı. Bazı sorunların önüne geçebildik, ama yine hala çalışma koşulları tam olarak düzelmiş değil ve gördüğümüz gibi işçi kıyımları, tehditler ve baskılar devam ediyor.

Çalıştığınız yerdeki sendikal faaliyetlerden bahsedebilir misiniz?

Mersin Limanı özelleştirildikten sonra çalışma koşulları ücret vs. daha da kötüleşmeye başladı. Bunun üzerine arkadaşlarla birlikte bir araya gelerek sendikalı olmaya karar verdik. Tabii bu durumdan rahatsız olan patronlar -MIP şirketi- 250'ye yakın işçinin işine son verdiler. Bununla birlikte tehdit ve baskılar da arttı. Yaklaşık olarak 6 ay boyunca verdi-

ğimiz mücadelede arkadaşlarımız işe alındı ve 2008'de TÜMTİS'le toplu iş sözleşmesine gidildi.

Mersin Limanında 2007 yılından bu yana 3 direniş oldu. Bu son eylemin öncesi ve son durumuyla ilgili bilgi verebilir misiniz?

Limandaki örgütlü mücadelemizi bitirmek amacıyla parlamentodan özel yasalar çıkartılarak liman işçilerinin TÜMTİS'te örgütlenmesini engellediler. 8-9 ay önce toplu bir şekilde Liman-İş Sendikasına geçtik. Toplu iş sözleşmesinde sınıfa yakışır bir şekilde isteklerimizden ve mücadelemizden vazgeçmeyeceğimizi ifade ettik. MIP Şirketi masada taviz alamayınca türlü oyunlarla örgütlü mücadelemizi engellemeye çalıştılar. Bunda da başarılı olamayınca 4'ü temsilci arkadaş toplamda 22 kişi işten atıldık. Kitlese bir basın açıklaması yaptık 1000'den fazla katılım oldu. Yalnız şunu söylemem gerekiyor ki, sistem gazetelerinin sayıyı 100-200 kişi olarak göstermelerini anlayabiliyoruz! Ama sınıftan yana emekten yana olduklarını söyleyenlerin kitle sayısını 100 kişi olarak yazmasına da ayrıca tepkiliyiz.

Son olarak mücadelenizdeki duruma ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Bugün (18 Mart) direnişimizin 17. günü. Görüyorsunuz her vardiya çıkışı arkadaşlar toplanıp sloganlarla direniş alanına geliyorlar. Arkadaşlarla sürekli temas halindeyiz; atılan işçiler geri alınmaz ve isteklerimiz gerçekleşmezse gerekirse toplu iş sözleşme görüşmelerine girmeyip 1600 arkadaşımızla birlikte iş bırakmaya gider ve mücadelemizi sonuç alınca kadar kararlılıkla sürdüreceğiz.

Siz kendinizi bize tanıtır mısınız?

Ben Hikmet Altın, 6 yıldır limanda çalışıyorum.

Çalışma yerinizde iş kazalarına ya da ilginç bir olayla karşılaştınız mı?

Bizde prim sistemi olduğundan, işçiler hızlı ve çok çalışmak zorunda kalıyor.

Bundan dolayı sık sık iş kazaları oluyor. Ama son işten atılmalar başlamadan bir kaç gün önce 1000'den fazla işçi yemeklerden kaynaklı zehirlendi. 200-300 işçi durumları ciddi olduğundan yatarak tedavi gördü, hatta benim yan odada kalan hamile bir kadın işçi, zehirlenmeden dolayı düşük yaptı. Hamile olan başka işçi kadınların da düşük yaptığı söyleniyor. Zehirlenme vakası herkesçe bilinmesine rağmen, bizzat gidip emniyete şikayet etmemize rağmen, ilgili kurumlar bu olayı işleme koymadılar. MIP patronları bu zehirlenme vakasının basına yansımalarını da hi bir şekilde engellemiştir.

Mücadelenizde ne gibi engellerle karşılaşıyorsunuz?

Örgütlü mücadelemizde sadece patronlarla karşı karşıya kalmıyoruz. Bunca hukuk dışı atılmalar, tehditler oluyor. Ne kanunlar, ne mahkemeler, ne valilik, ne emniyet, ne de hükümet bu duruma sesini çıkartmıyor. Çünkü bunlar işçinin emekçinin değil, sermayenin patronların çıkarına hizmet ediyor. Çok ilginçtir tomalarla çevik kuvvetle güya güvenliğini sağlayan polislerin yemekleri MIP patronları tarafından veriliyor.

Son olarak biz devrimcilerden istediğiniz ve söylemek istediğiniz bir şey varmı?

Bu mücadele sadece Mersin Limanı'nda haklarını arayan işçilerin mücadelesi değil, aynı zamanda işçi sınıfının sermayeye karşı verdiği bir sınıf mücadelesidir. 2007 direnişinden bu yana sizin gibi devrimci ve sınıf dostlarımızın destekleriyle limandaki mücadele daha da ivme kazanmıştır. Bundan dolayı öncelikle liman işçilerinin mücadelesine her zaman destek sözünü veren Sendikal Güç Birliği Platformuna, emekten yana sınıf dostlarımıza mücadelemize destek olmaları için çağrıda bulunuyoruz.

Bizi kırmayıp röportaj verdiğiniz için teşekkürler.

Asıl mücadelemizde bize destek olduğunuz için biz teşekkür ederiz. □

PTT'DE İŞ BIRAKMA

dır Satılamaz” dövizleri taşıdılar.

Eyleme Mücadele Birliği Platformu, Devrimci İşçi Komiteleri ve bir çok emek örgütü temsilcisi destek verdi. PTT emekçileri yürüyüş esnasında sık sık “PTT Halkındır Satılamaz”, “PTT Özelleştirilmesine Hayır”, “Biz Çocuklarımıza Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz” sloganları attılar.

Sirkeci PTT önüne gelen üç bine yakın PTT emekçisini bir araya getiren dört sendika adına ortak basın açıklamasını okuyan TRT spikeri Özlem Merter Hükümetin bu yasa tasarısıyla PTT'nin düşük ücretlerle verdiği kamu hizmetini pahalı hale getirmeyi; çalışanları esnek, kuralsız ve iş güvencesiz istihdam etmeyi amaçladığını belirtti. Merter, “Hükümet, PTT'nin sunduğu kamu hizmetini sermayenin kar hürsına teslim etmeyi, PTT emekçilerini ise köleleştirmeyi planlamaktadır” dedi.

Açıklamadan sonra bir süre daha postane önünde bekleyen kitle, slogan ve halaylarla eylemlerini sona erdiler. □

PTT'nin özelleştirilmesine karşı haberleşme iş kolunda faaliyet gösteren Bağımsız Haber Sen (BASK), Birlik Haber Sen (Memur Sen), Haber Sen (KESK) ve Türk Haber Sen (Kamu Sen) sendikaları ülke genelinde tüm PTT kurumlarında 27 Mart'ta bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler.

“Geleceğimizi, aşımızı, işimizi elimizden alana bu tasarının geri çekilmesi için bugün itibariyle ülke genelinde tüm PTT işyerlerinde tam gün iş bırakılmıştır” diyen sendikalar, bu ortak düşünceyle hareket ettiklerini belirttiler.

Sabah saatlerinde Karaköy İşkelesi'nde bir araya gelen PTT işçileri Galata Köprüsü üzerinden Sirkeci PTT binasına kadar yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşte “PTT AŞ'ye Hayır”, “PTT Halkın-

PTT EMEKÇİLERİ İZMİR'DE DE İŞ BIRAKTI

Yasa tasarısıyla PTT'nin anonim şirket haline getirilerek özelleştirmek istenmesine karşı PTT emekçileri 27 Mart günü Türkiye'nin her tarafında iş bırakma ve iş yavaşlatma eylemleriyle bu durumu protesto etti. Bir çok yerlerde yapılan eylemlerden biri de İzmir'de gerçekleştirildi.

Basmane Meydanı'nda toplanan PTT emekçileri Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. KESK'ten Haber-Sen, Kamu Sen'den Türk Haber Sen ve BASK'tan Bağımsız Haber Sen tarafından örgütlenen eylemde sık sık “PTT Halkındır, Satılamaz”, “Direne Direne Kazanacağız” sloganları atıldı. Haberleşme işkolunda örgütlü Memur Sen üyesi Birlik Haber Sen'in de başlangıçta eylem sürecini belirleyen protokole imza attığını, fakat son dakikada eylem sürecinden çekildiğini belirten sendika temsilcileri bunun yandaş sendikacılık anlayışından kaynaklandığını belirttiler.

Eylem esnasında okunan basın açıklamasının ardından sendika temsilcileri, PTT yasa tasarısını 27 Mart günü tartışacak olan meclis alt komisyonunun eylemlerden kaynaklı yasa tasarısını görüşmeyi ertelediğini belirttiler. Eylem sloganlarla son buldu.

Mücadele Birliği/İzmir

“ARKADAŞLARIMIZ SERBEST BIRAKILSIN”

ÇHD İzmir Şubesi, KESK İzmir Şubeler Platformu, İHD İzmir Şubesi ve DİSK Ege Bölge Temsilciliği'nin birlikte düzenlediği Cuma Yürüyüşleri devam ediyor. 29 Mart Cuma günü yapılan yürüyüş saat 18.30'da Konak YKM önünden başladı.

“Hukuksuzca Tutuklanan Arkadaşlarımız Serbest Bırakılsın Adalet İstiyoruz!-ÇHD İzmir Şubesi, KESK İzmir Şubeler Platformu, İHD İzmir Şubesi ve DİSK Ege Bölge Temsilciliği “ pankartı ve çeşitli dövizler taşınan yürüyüşte Eski Sümerbank önüne gelindiğinde basın açıklamasının okunmasına geçildi.

Okunan açıklamada “ÇHD, KESK, DİSK ve üyelerine yapılan operasyonlar, örgütlenme özgürlüğüne, demokratik hak mücadelesine ve sendikal mücadeleye bir darbedir. Her eylemin, her düşüncenin, her fiilin altında ‘terör’ arayan iktidar, esasında kendisi gibi düşünmeyi, kendisine en ufak muhalefet eden büyük operasyonlar ile sindirmeye ve yok etmeye çalışmaktadır. İktidarlara ne derlerse desinler biz doğru bildiğimiz yolda yürümeye devam edeceğiz” denildi.

Yürüyüş sırasında sık sık “ÇHD Susmadı Susmayacak”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz”, “Yaşasın Devrimci Dayanışma”, “İşte Sendika İşte KESK”, “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek”, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”, “Faşizme Karşı Omuz Omuza” sloganları atıldı.

Mücadele Birliği Platformu olarak eyleme bizler de destek verdik.

Mücadele Birliği / İzmir

YENİ SÜREÇ

Kuşku yok, günümüzün güncel, işçi-siyle, köylüsüyle, Kürt olsun, Türk olsun ya da diğer ulusal topluluk halkları olsun, herkesin yanıtını beklediği, merak ettiği sorusu, içinde bulunduğumuz sürecin nereye evrileceğidir. Devlet ve hükümetle UKH ya da daha somut haliyle söylersek, PKK-Öcalan arasındaki uzlaşma görüşmelerinden söz ediyoruz.

Soruyu daha somut daha anlaşılabilir şekilde ortaya koyarsak şöyle çevirebiliriz: “Kürt Sorunu” çözülecek mi? Bu kadar net biçimde ortaya konmuş soruya sözü dolandırmadan ve en sonda söylenmesi gerekeni en başta söyleme riskini göze alarak yanıtı vermek gerekir. Yanıtımız kesin bir “hayır”dır. Nedenlerini ortaya koyacağız.

Sorunun Adı ve Kaynağı

Genel kabul gören ve neredeyse ön yargı haline gelmiş olan bir yanlış düzeltmekle işe başlamalı. Yanlış şudur: Dilimize “Kürt Sorunu” olarak yapışan meselenin gerçek adı “Kürdistan Sorunu”dur. Bu basit bir kavram farklılığından çok öze, meselenin özüne ilişkin bir farklılıktır.

“Kürt Sorunu” kavramı, belli devlet sınırları içinde hakları elinden alınmış bir ulusun haklarının iade edilmesini ya da haklarının tanınmasını anlatır. Bu kavram bir ulusun haklarının tanınmasını içerse de söz konusu ulusun kendi devletini kurma hakkını; üzerinde yaşadığı toprakların bir “ülke” olarak ifade edilmesi durumunu net biçimde anlatmaz.

Oysa sorun bir ulusun kendi kaderini tayin etme hakkının elde edilmesi sorunu ise, bu hak her şeyden önce o ulusun kendi devletini kurma hakkını içermelidir. Devlet kurma hakkı –bir ulusun bu hakkı ne şekilde kullanacağından bağımsız olarak- ve devletin üzerinde kurulacağı toprakların “ülke” olarak, yani özgülümüzde “Kürdistan” olarak tanımlanması doğru kavramlandırmanın ilk adımıdır.

Sorunun kaynağının bir yanı Kürt ulusunun “ezilen” bir ulus durumuna getirilmesi ise, diğer yanı da Kürt ulusunun üzerinde yaşadığı toprakların yani “Kürdistan”ın önce siyasi sonra da ekonomik olarak ilhak edilmesi, Türkiye topraklarına

“katılması”dır. Demek ki, sorunun kaynağı tam olarak ezen-ezilen ulus ilişkisi ve bir ulusun topraklarının ilhak edilmiş olmasıdır.

Çözüm mü, Uzlaşma mı?

Devlet ve hükümet, UKH ile girdikleri sürecin bir “çözüm süreci” olarak adlandırılmasına, kavramlaştırılmasına büyük bir özen gösteriyor. Başbakanın “bunun adı ‘çözüm sürecidir’ böyle denmelidir” şeklinde bizzat açıklama yapacak denli özen göstermesi kavramların ne kadar önemli olduğunu anlatmaya yeter.

Şüphesiz, R.T Erdoğan’ın bu çabası, basit, kavramlarla oynama merakından kaynaklanan bir çaba değil. Hükümet ve tekeli sermaye sınıfı, toplumda bu sorunun çözülmekte olduğu, bu sürece girildiği algısı yaratmak istiyor. Bu algı ve sanı sayesinde zaman kazanmayı, toplumu oyalamayı, güçlülük imajı yaratmayı amaçlıyor.

Söz konusu olan gerçekten de bir çözüm mü? Herhangi bir sorunun çözümünü her şeyden önce o sorunla birlikte o sorunu yaratan koşulların da ortadan kaldırılmasını gerektirir. Sorun Kürt ulusunun ezilen ulus durumuna getirilmiş olmasından ve bu ulusun üzerinde yaşadığı toprakların yani Kürdistan’ın ilhak edilmiş olmasından kaynaklandığına göre çözüm de bellidir: Ezen/ezilen ulus ilişkisine ve Kürdistan’ın ilhakına son vermek.

Ezen/ezilen ulus ilişkisine ve Kürdistan’ın ilhakına son vermek, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını elde etmesiyle mümkündür. Ayrılıp kendi devletini kurma hakkı, buna dâhildir. Dolayısıyla bu hakkı içermeyen her “çözüm” çözüm değil, en iyimser tanımla, sorunu erteledir. Hükümetin, şimdi PKK-Öcalan ile yürütmekte olduğu görüşmelerle Kürt ulusuna, ayrılıp kendi devletini kurma hakkı da dâhil, kendi kaderini tayin etme hakkını tanıma, ezen/ezilen ulus ilişkisine ve Kürdistan’ın ilhakına son verme gibi bir amacının olmadığını biliyoruz.

Hükümetin aradığı bir uzlaşmadır, çözüm değil. Çünkü çözüm, sorunun nedenlerini ortadan kaldırmayı gerektirir. Sorunun nedenlerinin ortadan kaldırılması, Kürdistan’ın ilhakı ve Türk ulusunun egemen/ezen

Söz konusu olan gerçekten de bir çözüm mü? Herhangi bir sorunun çözümü her şeyden önce o sorunla birlikte o sorunu yaratan koşulların da ortadan kaldırılmasını gerektirir. Sorun Kürt ulusunun ezilen ulus durumuna getirilmiş olmasından ve bu ulusun üzerinde yaşadığı toprakların yani Kürdistan’ın ilhak edilmiş olmasından kaynaklandığına göre çözüm de bellidir: Ezen/ezilen ulus ilişkisine ve Kürdistan’ın ilhakına son vermek.

VE DEVRİM

ulus temelleri üzerine inşa edilen mevcut sömürü düzeni bir devrimle yıkılmadan söz konusu olamaz. Sorunun çözümü onu doğuran nedenlerin ortadan kaldırılmasını gerektiriyorsa, bu nedenlerin ortadan kaldırılması da düzenin bir devrimle yıkılmasını gerektirir.

Devrim, proletaryanın ve müttefiklerinin işidir. Hükümetin görevi, tekelci sermaye sınıfı adına düzeni devrimden korumaktır. Tam da bu nedenle, “Kürdistan Sorununu” düzen adına hareket eden bir hükümet değil, devrimci proletarya çözer. Düzeni korumakla görevli hükümet ise, devrimci dalgayı kesintiye uğratacak, düzen güçlerine nefes aldırarak bir “uzlaşma” arayışında.

Düğün Değil, Bayram Değil

Görülüyor, hükümet ve devlet, girdikleri bu süreçte “Kürt Sorunu”nu çözmeyecekler ama PKK ile uzlaşarak sorunu ertelemeye çalışacaklar.

Peki, ne oldu da düne kadar Öcalan’ın idamı üzerinde tartışmalar yürüten, BDP’li milletvekillerini “ya Meclis ya dağ” sözleriyle tehdit ederek dokunulmazlıklarının mutlaka kaldırılacağını söyleyen, Roboski katliamının emrini veren, “Kürt Sorunu Yok” diye meydanlarda nara atanlar birden bire “çözüm için gerekirse zehir içeriz” demeye başladılar? “Düğün değil, bayram değil, bu öpücük niye” diye sormanın yeridir.

Sözü uzatmadan bu politika değişikliğinin nedenlerini sıralayalım. Birincisi, tekelci sermaye sınıfı ve emperyalistler bir devrimden büyük bir korkuya kapılmışlardı. İkincisi, önce Roboski katliamına karşı Kürt halkının isyan/ayaklanma boyutunda tepki göstermesi; arkasından gerilla eylemlerinin büyük hız kazanması; üçüncüsü, geçtiğimiz yaz aylarında gerillanın 400 kilometrelik bir hattı, Türk ordu birliklerinin giremeyeceği şekilde kontrol altına alması sermaye sınıfının, hükümetin ve emperyalistlerin korkusunu iyice besledi. Savaşın askeri yöntemlerle kazanılamayacağı artık devletin ve tekelci sermaye sınıfının en üst katlarında kabul görmeye başlamıştı.

Tekelci sermaye sınıfının devrim korkusunu ve Kürt ulusunun Türkiye’den ko-

pacağı endişesini artıran dördüncü etken Rojova’daki gelişmeler oldu. Suriye’de Şam’da, Selahaddin Eyyubi Camii’nde namaz kılma hayalleri kurarken R.T Erdoğan Rojova’da nur topu gibi bir yapıyı kucagında buldu. Kuzeydeki özgürlük savaşına güçlü bir kaldıraç görevi görecektir bir yapı tam da yanı başlarında bitivermişti. Dahası, orayı dağıtmak için gönderdikleri katil çeteler her defasında perişan halde, selameti kağı Türkiye’ye atmakta bulmuşlardı.

Beşinci etken Suriye’deki gelişmeler oldu. Esad, tarih başta olmak üzere her konuda bilgisi kıt adamlardan oluşan devlet bürokrasisinin tahminlerinin çok ötesinde dirençli çıktı ve tüm hesaplarını alt-üst etti. İthal katil dinci çeteler tüm ve açık desteğe rağmen bozguna uğrayarak Suriye’nin kuzeyine sıkışmışlardı. İç savaşta Esad güçleri açık bir üstünlük kurmaya başlamışlardı.

Tam bu sırada Mısır’da devrimin ikinci perdesinin açılması, Müslüman Kardeşler denen tosuncukların son derece çapsız ve kitle desteğinden yoksun olduklarının açığa çıkması İsrail’le birlikte emperyalistlerin ve Türkiye’nin endişesini artırdı. Bu, tekelci sermaye sınıfını ve hükümeti politika değişikliğine zorlayan altıncı etkendi. En sonu, Rusya, İran, Çin gibi devletlerin Suriye politikası Türkiye’nin elini kolunu bağlıyor; deyim uygunsu yerine mihliyordu.

Elbette bunun burjuva sınıf açısından iç politika hesapları yanı da vardı. İkinci, üçüncü dereceden etkenler de olsalar, başkanlık sistemi, yerel seçimler, bir partinin hükümetinin sürdürülmesi gibi hesaplar politika değişikliğinde rol oynadılar.

Bu koşullarda devlet ve hükümetin tekelci sermaye sınıfı ve düzenin çıkarları açısından atacakları en doğru adımın devrimin bir ayağını etkisiz kılmak üzere UKH ile uzlaşma arayışı olduğu açıktır. Adına “Çözüm Süreci” diyerek bunu yaptılar.

Sınıfsal Çelişkiler Ön Plana

Hükümet ile UKH arasından başlatılan sürecin bir sonuca ulaşması büyük bir ihtimaldir. İki tarafın uzlaşmaya meyilli ve istekli olmaları bu ihtimali güçlendiren faktördür. Yine de sürecin sanıldığı kadar

kolay ve düz bir çizgi halinde ilerlemeyeceğinin altını çizmek lazım. Fakat sonuç ne olursa olsun bu sürecin bir takım sonuçlar doğurması kesindir; artık hiçbir şey eskisi gibi, bir şey olmamış gibi yoluna devam edemez.

Önümüze çıkacak sonuçların başında, bugüne kadar özellikle de Kürdistan’da, Kürdistan emekçi sınıfları arasında ön planda olan ulusal çelişkilerin ikinci plana, sınıfsal çelişkilerin ise ön plana çıkacak olmasıdır. Sorunun doğası gereği, bugüne kadar ulusal çelişkiler sınıfsal çelişkilerin üstünü örterek ön plana çıkmışlardı.

Bu nedenle, Kürdistan emekçi sınıfları ve yoksulları özellikle de Kürdistan burjuvazisine karşı sınıfsal mücadele yürütmekte önemli ölçüde geri kaldı. Çünkü tüm dikkatler, doğal olarak ulusal sorun üzerine odaklanmıştı. Bundan böyle bu durum değişecek ve tersine dönecek. Kürdistan burjuvazisi, aşırı sömürüye tabii tuttuğu halde ulusal duygular, ulusal önyargılar nedeniyle kendisine karşı sesini pek çıkarmayan Kürdistan işçi sınıfı ve diğer emekçilerinin, yoksul kitlelerin sert mücadeleleriyle tanışacak.

Başlatılan süreçten Türkiye’nin demokratikleşmesi gibi bir sonucun çıkacağı propagandası katıksız bir burjuva yalandır. Sermaye sınıfı, bu adımı, Kürt halkının devrim hakkını bir tas çorba karşılığı alabilmek için başlattı. Başarıp başaramayacağı ayrı konu; ama buradan Türkiye’nin demokratikleşmesi ya da devrime karşı güç kazanmış olarak çıkması gibi bir sonucun söz konusu bile olamayacağını şimdiden görebiliriz.

Bu çelişkilerin ön plana çıkmasıyla devrim daha sağlam temellerde, toplumsal yanını güçlendirerek ilerleyecek. Kürt ulusunun devrim hakkını bir tas çorba karşılığı satın almak üzere yola çıkan tekelci sermaye sınıfı yolun sonunda kendisini proletaryanın kızıl bayraklarla beklediğini gördüğünde geri dönmek için çok geç kalmış olacak. □

"18 YILDIR OĞLUMUN GELMESİNİ BEKLIYORUM"

Cumartesi Anneleri'nin bu haftaki 417.eylemi 36 yıl önce Arjantin'de kaybedilen insanları için mücadeleyi başlatan ve Türkiye'deki kayıpların bulunması için başlatılan eylemlere esin kaynağı olan Plaza De Mayo Anneleri'nden Nora Morales Cortinas'ın konuşmasıyla başladı.

Cortinas Arjantin'de 36 yıldır sürdürdükleri mücadelenin sonunda kaybedenlerin yargılanması aşamasına geldiklerini vurgulayarak, bununla yetinmediklerini ve kaybedilen her insanla ilgili bütün bilginin ayrıntılarıyla açıklığa kavuşması için arşivlerin açılmasını istediklerini ve bunun için mücadele verdiklerini belirtti. Arjantin'de diktatörlük döneminde ailelerinden koparılan çocuklarının ve yakınlarının akıbeti için mücadeleyi sürdürdüklerini belirten Cortinas, Türkiye'de ve dünyada daha fazla insanın gözaltında kaybedilmemesi için Plaza De Mayo Anneleri olarak, kayıpların bulunması mücadelesi verenlere desteklerini sürdüreceklerini de ifade etti. Nora Morales Cortinas, sözlerini Plaza De Mayo Anneleri'nin eylemlerini bitirdikleri bir sloganla "Kaybedilenler her zaman yanımızdadır; şimdi ve her zaman yanımızda olacaklar" diyerek bitirdi.

Bu hafta 18 yıl önce bu gün kaybedilen Hasan Ocak'ın dosyası açıklandı. İlk sözü Hasan Ocak'ın Annesi Emine Ocak aldı. "18 yıldır oğlumun gelmesini bekliyorum. Başka oğullarımız, kızlarımız kaybedilmesin diye her hafta buraya geliyorum." diyerek sözlerine başlayan anne Ocak çok duygulandı ve zaman zaman konuşmakta güçlük çekti. "Burasım Hasan'ımın mezar yeri bildim. Her hafta geldim, gelmeye de devam edeceğim." diyen E-

mine Ocak, oğlunun öldürüldüğü yere çiçeklerle gittiğini ama polislerin çiçekleri çöpe attıklarını ve kendisine işkence yaptıklarını belirterek, gözaltına alındığında yaşadıklarını da kısaca aktardı.

Hasan Ocak'ın kardeşi Maside Ocak ise Hasan Ocak'ın 18 yıldır kayıp olduğunu, bu 18 yılın kimisi için kısa kimisi için uzun, ama kendileri için her anı acılarıyla geçen bir ömür anlamına geldiğini belirtti. Hasan Ocak'ın dosyasını ise Burcu Demirtaş açıkladı. Oturma eyleminin sonunda, Hasan Ocak'ın kendi sesinden kısa bir konuşma dinletildi.

Cumartesi Annelerinin 418.oturma eylemlerinde 19 yaşındaki Gündem Gazetesi Muhabiri Nazım Babaoğlu'nun 19 yıldır bilinmeyen akıbetini sordu.

Eylemde ilk konuşma yapan 1994 yılında gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız Uludere raporunda ortaya çıkan kasıt yok sonucuna tepkisini dile getirdi ve "Her şey çok garip işliyor. Dönüp dolaşım suçlu yine biz oluyoruz" dedi.

Gündem Gazetesi Muhabiri Nazım Babaoğlu'na tanıklık eden Hüseyin Taşkaya'nın oğlu Şerif Taşkaya 90'lı yıllarda yaşanan sü-

reçlerden bahsetti.

Özgür Gündem muhabiri Nazım Babaoğlu kaybedildiğinde Urfa Özgür Gündem temsilcisi olan Bayram Balcı, Nazım'ın Siverek'te gözaltına alındığını ve Sedat Bucak'ın evinde sorgulanarak öldürüldüğünü söyledi.

Nazım Babaoğlu'nun annesi Makbule Babaoğlu da ses kaydıyla kamuoyuna seslendi. "19 yıldır oğlum kayıp. Başvurmadığım yer kalmadı. Herkesin evladı var. Artık anaların ciğeri yanmasın. Biraz merhamet olsun. Eğer devlet isterse, benim oğlumun kemiklerini çıkartır bana verir. Bu ne biçim devlet? Ben devlete soruyorum. Benim oğlumun kemiklerini bana vermeden nasıl barış yapacaksınız?"

Basın açıklamasını Cumartesi insanlarından gazeteci Selma Çelebi okudu. 1993 yılında dönemin DYP Urfa milletvekili Sedat Bucak'ın liderliğini yaptığı Bucak aşireti Mehmet Ağar'ın desteğiyle koruculuğu kabul edince, Siverek'in adeta bir kontrgerilla merkezine dönüştüğünü ve tecavüz, yargısız infaz, gözaltında kaybetme gibi insanlık suçlarının ardı arkasına işlenmeye başladığını söyledi.

"Bucak Aşireti'ne mensup korucuların tecavüz ettiği öğretmenlerle ilgili hazırladıkları haber gazetesinin manşetine taşınınca çalışanlara yönelik tehditler de arttı" diye süreci anlatan Çelebi, "12 Mart 1994 sabahında Anadolu Ajansı Muhabiri Murat Yoğunlu Özgür Gündem Bürosu'na 'Çok önemli bir haber var, bir muhabiriniz mutlaka Siverek'e gelsin' diye telefon etti. Bu telefon üzerine Siverek'e giden Nazım orada gözaltına alınarak dönemin DYP Urfa Milletvekili Korucu başı Sedat Bucak'ın evine götürüldü ve kaybedildi" dedi. □

TIYATROYU ÖZGÜR BIRAK

Ayışığı Sanat Merkezi Devinim Tiyatrosu, Su Gösteri Merkezi, Tiyatro Bileşke ve bir çok tiyatro ekibi Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelerek 27 Mart Dünya Tiyatrolar Gününü kutladı.

Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen tiyatro ekipleri, kostümleri ile "Tiyatroyu Özgür Bırak", "Tiyatrona Sahip Çık", "Yaşasın Tiyatro", "Ve Perde", "Tiyatro Emektir" dövizleri taşıdılar. Ayışığı Sanat Merkezi'nde faaliyet gösteren Devinim Tiyatrosu

ve bir çok tiyatro ekibi, oyunlarını sergilediler. Etrafta toplanan insanlar alkışlayarak destek verdiler.

Ardından Taksim Meydanı'na kadar yürüyüş gerçekleştiren tiyatrocular "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla", "Tiyatro Emektir Emeğine Sahip Çık", "Yaşasın Tiyatro", "Karanlığa Karşı Özgür Tiyatro" sloganları atılar. Yürüyüş esnasında ara ara duran ti-

yatrocular yine kısa kısa tiyatro gösterilerini devam ettirdiler.

Taksim Meydanı'na gelen kitle Dünya Tiyatrolar Gününü protesto gösterisiyle kutladılar. □

“HAPİSHANELERDE ÖLÜMLERE İZİN VERMEYELİM!”

Her hafta farklı bir yerde gerçekleştirilen İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu tarafından gerçekleştirilen “F Eylemi” 55. haftasında Galatasaray Meydanı’nda yapıldı.

Eylem Haseki Hastanesi’nde tedavisi süren ve durumu ağır olan hasta tutsaklardan Hacı Nasır’ın hayatını kaybettiğinin bilgisi verilerek başladı. Tutsağı insan saymayan anlayışın örneklerini dile getirdiklerini fakat çok az sonuç alabildiklerini dile getiren Seza Mis Horuz, eylemlerinde sağlık koşullarına dikkat çektikleri Hediye Aksoy’un tahliye olduğunu belirterek çok az sayıdaki sevinçlerinden birini yaşadıklarını ifade ederek bu kararın devamının gelmesini ve aynı durumdaki yüzlerce tutsağın serbest bırakılmasını umut ettiklerini belirtti.

20 yıldır tutuklu olan ve şu an Diyarbakır D Tipi Kapalı Cezaevi’nde bulunan Halil Güneş’in Diyarbakır TEM’de 29 gün gözaltında tutulduğunu ve gördüğü ağır işkenceler sonucunda ciddi sağlık sorunlarının oluştuğunu belirten Horuz, Güneş’in 2007 yılında kemik kanseri olduğunun tespit edildiğini söyledi ve tedavi sırasında daha bir çok sorun yaşadığını belirtti. Güneş’in sağlığına ve tedavisine ilişkin sorunların doktor ve heyet raporlarıyla belgelenecek ilgili kurumlara gönderilmiş olmasına rağmen olumlu bir sonuç alınmadığını söyledi.

20 yıldır tutuklu bulunan Halil Güneş’in ağır sağlık sorunlarına rağmen “Hiç kimseden merhamet beklemiyoruz. Yaşıyor ve direniyoruz. Çünkü direnmek yaşamaktır” dediğini aktaran Horuz, Adalet Bakanı ve tüm yetkililere seslenerek hapisanelerdeki tedavi imkanlarının son derece sınırlı ve yetersiz olduğunu, tedavilerin yapılmadığını ve sevklerin ya yapılmadıklarını ya da gecikmeli olarak gerçekleştirildiğini belirtti ve yüzlerce ağır hasta tutsağın tedavi edilemediği için yaşamını yitirmekle karşı karşıya olduklarına dikkat çekti.

İHD İstanbul Şubesi üyeleri ve insan hakları savunucuları “Hasta Tutuklular Serbest Bırakılsın”, “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek”, “Tecrit Öldürür, Tecrite Son” sloganlarıyla eylemi sonlandırdılar. □

KİTAP SINIRLAMASINA HAYIR

İnsan Hakları Derneği Cezaevi Komisyonu, Tekirdağ Cezaevinde yaşanan hücre baskınlarını ve tutsakların 10 kitap sınırlamasını protesto etti.

15 Mart’ta Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Cezaevinde siyasi tutsakların hücrelerine baskınlar yapılmış tutsaklar darp edilerek başka hücrelere konmuş, ardından her hücrede 10 kitaptan fazlasına el konulmuştu. Hapishane idaresinin bu uygulamasına karşı politik tutsaklar süresiz açlık grevine başladılar.

20 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen İHD Cezaevi Komisyonu tutsakların yakınları “F Tipi Hapishaneler’de Kitaplara Özgürlük, Kitap Sınırlamasına Hayır” pankartı açarak kitaplardan F harfi oluşturdular ve üzerine zincir koydular.

Eylemde sık sık “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek”, “F Tiplerinde Kitap Sınırlamasına Hayır” sloganları atıldı.

Basına açıklama yapan Sevim Kalman, “*tecrit içinde tecrit yaşatılan özellikle politik mahpuslar için kitap hava ve su kadar ihtiyaçtır*” dedi. Kalman Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishanesine Adalet Bakanlığında kitap sınırlamasına ilişkin herhangi bir genelge gönderilmediğini, bu uygulamanın cezaevi idaresinin keyfi bir tutumundan başka bir şey olmadığını söyledi. Kalman kitaplara sayı sınırlaması getirilmesindeki asıl amaçlanan şeyin, tutsakların kendilerini eğitmelerinin, araştırma yapmalarının, yeni ürünler verilmesinin önünün tıkanmak olduğunu söyledi.

Kalman son olarak “*bizler bu faks eylemimizle siz yetkilileri uyarıyoruz; kitaplara kelepçe vurmayın. Bu keyfi uygulamaya derhal son verilsin.*” diye konuştu.

Eylem Galatasaray Postanesinden fakslar gönderildikten sonra sona erdi. □

KİTAP YASAĞI KALDIRILDI

Tekirdağ 1 ve 2 No’lu F tipi cezaevlerinde tutsaklara getirilen “10 kitap” sınırlaması, tutsakların eylemleri ve dışarının dayanışması ile kaldırıldı.

Buna göre, 29 Mart günü yapılan aylık hücre aramasında olağanüstü bir durum yaşanmazken, hiçbir kitaba el konulmadı. Aramalara katılan 1. ve 2. müdürler tutsaklara kitap yasağı kararının iptal edildiğini söyledi.

Tutsakların temsilcileri ile cezaevi yönetimi arasında yapılan görüşmede de yasak kararının iptal edildiği, 1 ve 2 No’lu F tipi cezaevlerinde hiçbir kitaba el konulmayacağı bilgisi verildi. 2 No’ludaki tutsaklara ise daha önce el konulan kitapları iade edildi. □

TRAKYA'DA "KESK'Lİ TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK" MITİNGİ

Tekirdağ, Edirne ve Kırklareli Eğitim Sen Şubeleri, 30 Mart 2013 Cumartesi günü Edirne Kervansaray önünden başlayıp PTT önünde yapılacak olan basın açıklaması ile "KESK'li Tutsaklara Özgürlük" mitingi yapılması planlanmıştır.

30 Mart günü Edirne Kervansaray önünde, KESK, TMMOB ve DİSK'in de bulunduğu yaklaşık 500 kişi saat 14.00'da yürüyüşe başladı. Eylemciler tutuklu bulunan KESK'li emekçilerin resimlerinden oluşan dövizlerle yaptıkları yürüyüş esnasında, "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "KESK'li Tutsaklar Onurumuzdur", "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Sendika KESK'tir. KESK Bizim Onurumuzdur", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Direne Direne Kazanacağız" ve "Gün Gelecek, Devran Dönecek. AKP Halka Hesap Verecek" sloganları attı.

Yürüyüşün başlamasından kısa bir süre sonra polis tarafından emekçilerin yolu kesildi. Yürüyüşün engellemesi çabasına karşın, eylemcilerin polis anonsunu bastırarak sloganların ardından, polis, 2911 sayılı yürüyüş ve gösteri yasasına muhalefetten işlem yapılacağı uyarısı ile yolu zorla açtırdı.

Edirne Eğitim Sen Şube Başkanı Ayhan Fırtına açıklama yapmak üzere, önce Kırklareli Eğitim Sen Şube Başkanı Seyfi Meriç'e mikrofonu verdi. Meriç konuşmasında cezaevlerinde tutuklu bulunan ve aralarında olmayan KESK'li tutsaklara selam gönderdi. Daha sonra bu selamın sadece KESK'li tut-

saklara değil tüm devrimci tutsaklara gönderdiğini belirterek, "bu baskıların, haksızlıklara karşı yürütülen mücadeleden döndüremeyeceğini, aksine daha da mücadeleyi daha da yükselteceğini, Emek ve Demokrasi savaşında kurtuluşa kadar savaşa ant içenlerdeniz. Ey AKP bizi engelleyeme-

yeceksin, çünkü seninde taşeronluğunu yaptığın ABD'nin sonu yakın. Zira geçmişimizden, onlardan Mahir'ce aldığımız onurlu geçmişimizi, çocuklarımıza onurlu bir gelecek olarak bırakmaya ant içtik. Küresel emperyalizm mutlaka yenilecektir" dedi.

Daha sonra Tekirdağ Eğitim Sen Şube Sekreteri Behçet Atlı açıklama yaptı ve "AKP'nin ileri demokrasi bünyesindeki saldırıları devam ediyor. En son DİSK Genel İş'e baskın yaparak ne kadar ileri demokrasi taraftarı olduklarını gösterdiler. Ekmeğine, suyuna, havasına sahip çıkanlara, hakkını arayanlara ve bu uğurda mücadele edenlere, AKP iktidarının pervasızca saldı-

rıları devam ediyor. Buradan Edirne F tipinde tutuklu bulunan Şube Başkanımız Erdal Korkmaz'a selamlarımızı yolluyor; ülkenin her yerinde F tipi cezaevlerinde bulunan tüm arkadaşlarımıza Genel sekreterimiz Mehmet Bozgeyik'e, Kadın sekreterimiz Sakine Esen Yılmaz'a, KESK Örgütlenme sekreterimiz Akman Şimşek'e selam gönderiyoruz. Bugün 30 Mart, devrimci mücadele içerisinde ülkeyi ileri günlere taşıyan, bu uğurda öldürülen, katledilen ve kaybedilen tüm devrimcilere selam gönderiyoruz." diyerek Mahir Çayan'a selam gönderdi.

Edirne Eğitim sen Şube Başkanı Ayhan Fırtına basın açıklamasını yaptığı konuşma ile tamamladı. Fırtına yaptığı konuşmada "Her türlü baskıya rağmen sesini yükselten, kamu emekçilerinin vicdanın sesi olmaya devam etme kararlılığından ödün vermeyen

KESK'e yönelik ardi ardına operasyonlar yapılması şaşkırtıcı değildir. Görmeyen gözlerle, duymayan kulaklara, yazmayan kalemlere inat bir daha ifade ediyoruz. Bizler, bu topraklarda gerçek bir demokrasi için mücadele etmenin zor, bedelinin de ağır olduğunu biliyoruz. Ancak 'hak verilmez mücadeleye alınır' şiarını ilke edinen, baskılara mücadeleyi daha da yükselterek cevap veren, 'acıyı bal eyledik2 diyen bir gelenekten gelen KESK'liler baskılar karşısında asla yılmayacaktır." sözlerinin ardından katılımcılara desteklerinden sonra teşekkür ederek, sloganlarla eylem sonlandırıldı. □

TUTUKLU SENDİKACILAR İÇİN EYLEM

Kamu Emekçileri Sendikaları (KESK) son zamanlarda sendikalara yapılan baskın ve operasyonları protesto ederek, tutuklanan sendikacı arkadaşlarının derhal serbest bırakılması için eylem yaptı.

30 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen kamu emekçileri oturma eylemi gerçekleştirdiler. Eylemde tutuklanan sendikacı arkadaşlarının fotoğraflarını taşıdılar.

KESK Dönem Sözcüsü Arzu Erdoğan yaptığı basın açıklamasında, Türkiye'nin geçmekte olduğu siyasal ve ekonomik koşullar toplum örgütlü kesimine yönelik başlatılan çok yönlü kuşatmanın arttığını belirterek, "mücadele eden sendikalar, hükümetin peş peşe hayata geçirdiği saldırılarla eş zamanı olarak, yoğun baskılarla karşı karşıya bırakıl-

mıştır. Sonuncusu 19 Şubat 2013'te olmak üzere 4 kez, KESK ve bağlı sendikalara yönelik gerçekleştirilen baskınlar, yaygın gözaltı ve arkasından gelen tutuklamalar kelimenin tam anlamıyla sendikamızı itibarsızlaştırma ve 'suç merkezi' gibi gösterme girişimlerinin göstergesi olmuştur." diye konuştu.

Hükümetin belirlediği sınırlar içinde mücadele etmeye, hizaya getirmeye çalışanların büyük bir yanığı içinde olduklarını altını çizen Erdoğan, "Mücadelemizi baskı altına almaya çalışan, haklı mücadelemizden döndürmeyi amaçlayan her türlü hukuk dışı ve fiili uygulamaların karşısında örgütlü gücümüzle duracağımızdan kimsenin şüphesi olmasın" dedi.

Eylem atılan sloganlarla sona erdi. □

“DİSK FAŞİZME TESLİM OLMADI, OLMAYACAK!”

DİSK’e bağlı sendikalar, “DHKP-C operasyonu” adı altında Ankara’da Liman-İş ve Genel-İş Sendikalarına yapılan operasyonları Taksim’de yaptıkları

oturma eylemiyle protesto etti.

26 Mart günü Taksim Tramvay Durağı’nda bir araya gelen DİSK’e bağlı sendikaların yönetici ve üyelerinin katıldığı eylemde DİSK adına açıklama yapan DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, AKP’nin, işçi ve emekçiler, sendikalar olmak üzere tüm muhalif kesimlere karşı olmadık komplolar kurarak itibarsızlaştırma terörü yarattığını belirterek yapılan operasyonların ayrıntılarına değindi.

DİSK olarak baskınları kınadıklarını ve bir çok şehirde aynı anda uygulanan bu terörü protesto etmek için eylemler yaptıklarını belirten Küçükosmanoğlu, ulusal ve uluslararası bütün alanlarda ve platformlarda AKP’nin uyguladığı bu terörü mahkum edeceklerini ifade etti ve “Sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinden asla taviz vermeyeceğimizi bir kez daha burada ilan ediyoruz” dedi.

Açıklamanın ardından oturma eylemi yapan işçiler, sloganlarla ve alkışlarla baskınları protesto ederek eylemi sonlandırdı. □

“SUSMA HAYKIR ŞİDDETE BAŞKALDIR!”

28 Mart günü Şişli Etfal Hastanesi’ndeki konferans salonu önünde bir araya gelen sağlık emekçileri “Sağlıkta Şiddete Son” yazılı pankart açarak “Susma Haykır, Şiddete Başkaldır”, “Herkese Eşit, Ücretsiz Sağlık”, “Sağlıkta Ticaret Ölümdür”, “Sağlık Haktır Satılamaz” sloganlarıyla Çocuk Polikliniği’ne yürüdü.

Poliklinik önüne gelindiğinde sağlık emekçileri adına basın açıklamasını Mesut Yağcı yaptı. Sağlık Bakanlığı verilerine göre her gün 30 sağlık çalışmasının şiddete maruz kaldığını belirten Yağcı, Şişli Etfal Hastanesi’nde de iki sağlık çalışmasının şiddete maruz kaldığını hatırlattı ve sağlık alanında son yıllarda artan şiddet olaylarının sağlık emekçilerinin fiziksel ve psikolojik sağlığını olumsuz etkileyecek bir noktaya ulaştığını ifade etti.

Sağlık emekçilerinin, hasta ve hasta yakınlarından gördüğü şiddetin yanı sıra “iş yoğunluğu, mobbing ve performans dayalı çalışma” biçiminde de şiddete maruz kaldığını belirten Yağcı, “Uygulanan performans ücretlendirme sistemi ile daha kısa süreler içerisinde daha çok hasta muayene etme, gereksiz ameliyat ve tetkik istemlerinde yaşanan artışlar sebebiyle iş yükü artmaktadır.” dedi.

Taleplerini aktaran sağlık emekçileri maruz kaldıkları şiddeti ve sağlıkta dönüşüm programını protesto eden sloganlarla eylemi sonlandırdılar. □

FRANSIZ ÖĞRETİM ELEMANLARI SÖZLEŞMELİ OLMAK İSTEMİYOR

Eğitim ve Dil İşbirliği Misyonu, eğitim öğretim alanında faaliyet gösteren Türk-Fransız işbirliği kurumu olan MICEL’in Türkiye’de çalışan öğretim elemanları tarihlerinde ilk defa grev kararı aldılar.

19 Mart günü greve giden öğretim

giren süreli sözleşmeli personel uygulamasının bir an önce askıya alınmasını istediler. Uygulamada 2+2 süreli dönemi getiren sözleşmede bir eğitim görevlisi 2 yıl çalışabiliyor. Eğitim görevlisinin performans durumuna göre de 2 yıl daha uzatılabilir. Eğitim Sen 6 Nolu

elemanları amaçlarının, 2009 yılında yürürlüğe giren süreli sözleşmeli personel uygulamasını protesto etmek olduğunu söylediler.

İstanbul Konsoloslukluğu ile görüşen Fransız öğretim elemanları görüşmede, 2009’da Fransız Dışişleri Bakanlığı tarafından yürürlüğe

Üniversiteler Şubesi’nde yapılan basın açıklamasında Galatasaray Üniversitesi öğretim görevlilerinden Levent Yüksel öğretim görevlerini layıkıyla yerine getirebilmek için Türk eğitim sistemiyle tam anlamıyla bütünleşme sağlanması gerektiğini altını çizdi.

Basın emekçilerinin sorularını yanıtlayan Levent Yüksel Konsoloslukla yapılan görüşmede taleplerini ilettiklerini, buradaki konsoloslukun bir şey yapamayacağını, Ankara’da bulunan Başkonsoloslukun ve Dışişleri Bakanlığını’nun ancak bir şeyler yapabileceğini söyledi. Yüksel, öğretim elemanlarının bundan sonraki süreçte nasıl bir eylem takvimi çıkaracağını yapacakları toplantıda belli olacağını söyledi.

Fransız Öğretim elemanlarına Eğitim Sen 6 Nolu Şube Üniversiteler Şubesi destek verdi. □

EMEKÇİLER ARTIK BİR ARADA OLMALI

Haber Sen İzmir Şube Başkanı Hüseyin Özden ile PTT yasa tasarısıyla ilgili röportaj yaptık.

Öncelikle bizlerle bu röportajı gerçekleştirdiğiniz için teşekkür ederiz. AKP Hükümeti nezdinde sermaye neden böyle bir yasa tasarısına ihtiyaç duydu? Bu durum Türkiye'deki işçileri, emekçileri ve PTT çalışanlarını nasıl etkileyecek?

Merhabalar. Birincisi, biliyorsunuz Telekom'un özelleştirilmesi ile kamunun elindeki haberleşme kaynağının bir kısmı devredilmişti. Bir kısmı hala PTT'nin elinde, kamunun elinde. O haberleşme ağını tamamen özel sektöre devretmek, yani özünde rant; haberleşme ağında biriken kaynakların rant yoluyla birilerine peşkeş çekilmesi asıl amaç. PTT'nin özelleştirilmesinin nedeni bu. Bir de şöyle bir şey, PTT gerçekten son yıllarda çalışanların eliyle, özverisiyle belli bir konuma getirildi. Hizmeti sunma anlamında karlı bir hale dönüştürüldü. Burada biriken bir sermaye var. Bu sermayenin birilerine peşkeş çekilmesi anlamında PTT'nin özellikle seçilmesi söz konusu. Önemli yani. Şunu söylüyoruz. Gerçekten haberleşme ağında PTT'yi de koparıldığı andan itibaren -bunu Telekom'un özelleştirilmesinde çok daha net yaşadık- bugün hemen herkesin telefonu dinlenmesi söz konusu. Bu bilinçli bir şeydir. PTT eliyle verilen haberlerin özele devredilip denetim altına alınması söz konusu. Şu anda her şeye rağmen haberleşme ağının kamuda kalması açıkçası AKP iktidarı için istenmeyen bir şeydir. Yani işçi sınıfı açısından da önemlidir. Çünkü kamu kaynaklarının birileri tarafından talan edilmesi söz konusudur.

Emekçilerin iş güvencesi de ortadan kaldırılmaktadır. Açık ve net belirtiliyor. Getirilen yasada yönetim kurulu kararıyla oradaki çalışma hiçbir iş yasasına tabi olmaksızın, 657 sayılı kanuna tabi olmaksızın özel bir yasayla çalıştırma statüsü getiriliyor. Yani hedef şu. Ben istediğimi çalıştırırım, istediğimi işsiz bırakayım. Kapitalizmin özünde bu var, işsizlik orduları yaratarak insanları, çalışanları birbirine karşı kullanma; ama ücret anlamında

ama çalışma koşulları anlamında. PTT'de bu hedefleniyor. Yani işimiz kolay mı, gerçekten değil. Bu mücadele halkla bütünleştirilmediği müddetçe, sadece çalışanların geri püskürtebileceği bir adım değil. Vatandaşla, halkla bu mücadelenin bütünleştirilip yasaya karşı çıkılması gerekiyor. PTT'nin sadece çalışanlarının değil, bütünlüklü değerlendirip sadece özelleştirme sürecindeki kurumların çalışanlarının değil, bir bütün olarak buna karşı koyuşu örgütleyemezsek burada sıkıntılar yaşıyoruz. AKP şunu yapıyor. Bunda çok başarılı. Yani insanların kafasını bulandırmakta müthiş becerisi var. Çalışanlar üzerinde de bu etkili olmaya başladı. Gerçi bugün yaptığımız Türkiye genelinde önemli bir başarı var.

İzmir genelinde de %70-80 katılım vardı. Her ne kadar alana gelinmediyse de iş yerlerinde iş yapmama ve iş yavaşlatma eylemleri var. Arkadaşlarımız bunu da gerçekleştirdiler. Ama biz şunu hedefliyoruz. Bu, sadece bizimle ilgili değil. İzmir'de bizim başlattığımız bir şey vardı. Bütün siyasi partilerin il temsilcilerine gittik. Sendikalara, derneklere yani İzmir'de örgütlü bütün kesimlere gittik. Bu ciddi bir özelleştirme. Buna karşı çıkmamız lazım. Haber Sen olarak AKP'ye de gittik. AKP yöneticileri 'biz de buna karşıyız' dediler. Eğer buna karşıysanız bakın şunu yapalım, bunun oluşturulması için biz mücadelemize devam edeceğiz, İzmir'de örgütlü dernekler, sendikalar, kurumlar bir protokol haline dönüştürüp bunun akabinde bir mitinge dönüştürülebilir veya Ankara yürüyüşü hedeflenebilir dedik. Tabi bu öneriyi sunduğumuzda geri adım atılmaya başlandı. Olması gereken de bu yani. Emekçilerin birlikte topyekün karşı çıkması gerekiyor. Yoksa parça parça bugün kendi işkolumuzda gördüğümüz gibi Birlik Haber Sen'in bu eylemden geri adım atması bunun benzerini her zaman yaşayabiliriz.

Peki, genç kuşaklar da var. Deneyim anlamında bu iş kolunda neler yaşandı, bizlere anlatabilir misiniz? Ve Haber Sen'in yakın zamanda da eylemleri oldu

bize kısaca bahsedebilir misiniz?

Kesinlikle. Bugün PTT'de fiilen bir özelleştirme başlatılmış durumda. Bunun birinci süreci bir taşeronlaştırmadır. Taşeronlaştırmada şu anda PTT bünyesinde çalışan yaklaşık 6-7 bin taşeron var. Bunların iş güvencesi olmadığını, nasıl çalıştırıldığını ve ülkede bunun nasıl uygulandığını hepimiz biliyoruz. 1 Şubat'ta bunun bariz örneğini gördük. 1 Şubat'ta İzmir'de PTT yöneticileri taşeronda çalışan 180 arkadaş aynen şunu dediler: 'Siz bizim personelimiz değilsiniz, artık size iş vermiyoruz.' Ve bu insanlar işsiz bırakıldı. Daha sonra biz Haber Sen olarak birtakım girişimlerde bulunduk. İnsanları bir araya getirdik. 'Yok arkadaşlar. Her ne kadar taşeron çalışanı da olsanız da sizler PTT çalışanlarıdır. Kimse size bunu dayatamaz. Kabul etmemeliyiz' dedik. Bir araya geldik. Ve 4-5 gün taşeron arkadaşlarla birlikte işyerlerini terk etmeme kararı aldık. Bu sayede geri adım atıldı, arkadaşlarımızın işe iadesi sağlandı. Kamu çalışanlarının da yaşayacağı budur. PTT'nin özelleştirilmesi durumunda PTT emekçilerinin de durumu bu olacaktır. Kişilerin ya da yönetim kurullarının iki dudağı arasında olacak. 'Ben seninle çalışmak istiyorum, çalışmak istemiyorum' deyip insanları her an işsiz bırakacaklar veya düşük ücretlerle çalıştırmayı hedefleyecekler.

Zaten kamuda çalışan memurların da üç yılda bir görev yerlerinin değiştirilmesi gibi bir tasarı gündemde şu anda. Fiilen hastanelerde bu tarz şeyler başlamıştı.

Torba yasada vardı bunlar zaten. AKP iktidarı seçime giderken o dönemde 250 tane yasa çıkarıldı. Geçici görevlendirmelerde, süre senede iki ay olabilirdi, bu durum bir yıla çıkarıldı. Aynı kurumda değil, herhangi bir kurumda da olabilir. Yani PTT çalışanı her an Zirai Donatıma, Demiryollarına gönderilip geçici görevde süresiz olarak çalıştırılabilir. 657 sayılı kanunda da bu hedefleniyor. Yönetmeliklerle bu ülke yönetilmeye çalışılıyor, kanun hükmünde kararnamelerle. Bir gece

Bakanlar Kurulu oturup bir Kanun Hükümünde Kararname yayınlıyor. PTT ve ya şu kurum ya da şu personel böyle böyle çalışacak. Nitekim TEKEL işçilerinin yaşadığı sorunda olduğu gibi.

Peki, gerçi az önce biraz bahsettiniz ama bir mücadele programınız var mı?

Evet var. Bizim KESK Haber Sen olarak bir programımız var. Bunu işkolunda yer alan diğer sendikalarla ortaklaşmaya çalışıyoruz. Bizim Başkanlar Kurulu'nda aldığımız kararlar var. 27'sindeki grevden sonra her gün yarımşar saat, birer saat, ikişer saat işe geç gitme, işi yavaşlatma kararımız var. Bunlarla sonuç alınmazsa Türkiye'nin çeşitli illerinden büyük postacı yürüyüşleri başlatmayı düşünüyoruz. Gerçekten de araçlarla falan değil, yürüyerek Ankara'ya gitmek söz konusu olacak.

Daha önceki Kent AŞ işçileri, İzmir Ölüm Yürüyüşçüleri gibi.

Evet. Tıpkı Maden işçilerinin eylemlerine benzer eylemler başlatmayı düşünüyoruz. Bunu da ortaklaşmayı düşünüyoruz. Öneri olarak götürdük. Çok da karşı çıkılmadı. Umarım ortaklaşılır, çok daha etkili olur. İkincisi sadece basın açıklamalarıyla, yürüyüşlerle değil; sadece kamu çalışanlarının, PTT çalışanlarının katıldığı şekilde de olmayan, Türkiye emekçilerinin katıldığı süresiz grev kararı alınmak zorunda. Başka türlü de başarıya ulaşabileceğini sanmıyorum.

Peki, son olarak Mücadele Birliği sayfalarından emekçilere okurlarımıza söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Kesinlikle emekçiler artık bir arada olmalı. Son nokta mı deriz, ne dersek diyelim, emekçilerin birlikte hareket etmesi gerekiyor. Bu birincisi. İkincisi gerçekten başka bir şey daha. Emekçiler, iktidarı hedeflemek zorunda. İktidarı hedeflemediği müddetçe A iktidarı gider, B iktidarı gelir. Emekçilere reva görülen budur. O zaman emekçilerin önlerine kendi iktidarını kendisinin oluşturacağı bir hedef koymalıdır. Yoksa parça parça bu işlerin yürümeyeceğini hepimizin bilmesi gerekiyor.

Röportaj için teşekkür ederiz. Ben teşekkür ederim.

ÇİĞLİ KAFESAN'DA GREV

Çiğli Belediyesi'ne bağlı Kafesan Sosyal Hizmet Tic. Ltd. Şti bünyesinde çalışan Genel İş üyesi işçilerin ücretleri yıllardır düzensiz olarak ödeniyordu. Geçtiğimiz yıllarda da eylemlerle tepkilerini ortaya koyan Kafesan işçileri, iş bırakarak taleplerini haykırdı.

Son birkaç aydır ücretlerini zamanında alamayan ve aldıklarında da kesintili alan işçiler 21 Mart günü işbaşı yapmadı. İşçiler sabahtan itibaren Çiğli Organize yolunda bulunan şantiyeye kendilerini kapatarak işe çıkmadılar. Ayrıca bütün araçlar da şantiyeye çekilerek hiçbir aracın işe çıkmasına izin verilmedi. Şantiye işçileriyle birlikte idari binadaki sendika üyesi işçiler de iş bırakarak eyleme katılınca Çiğli Belediyesi'nde işler büyük oranda durdu. Bu arada sabah saatlerinden itibaren çevik kuvvet ve TOMA'larla şantiye önüne yığınak yaptı.

Gün içerisinde Çiğli Belediye Başkanı Metin Solak şantiyeye gelerek işçilere açıklama yaptı. Her zamanki gibi "sosyal demokrat" kimliğinin arkasına sığınarak demagoji yapan Solak, ücretlerin ne zaman ödeneceğine dair bilgi vermektan kaçındı ve "ödemelerin bazı aylar eksik olacağını söylemiştik" ifadelerini kullandı. Borçları olduğu için ödemelerde sıkıntı yaşadığını, önümüzdeki günlerde işçilerin tüm alacaklarını ödeyeceğini söyleyerek işçilerin işe başlamasını istedi.

Solak'ın açıklamalarını ikna edici bulmayan işçiler ise Solak'a akşam saatlerine kadar zaman verdi ve aksi halde grevi sürdüreceklerini ilan etti. Bütün gün şantiyeyi terk etmeyen işçilere Genel-İş 5 No'lu Şube yöneticileri de tüm gün eşlik ettiler. Belediye Başkanı ve yardımcılarıyla görüşmeler yaptılar. DİSK Ege Bölge Temsilciliği, Merbel işçileri ve DİSK Genel-İş Sendikası 5 No'lu Şube'de örgütlü olan iş yerlerinden temsilciler de şantiyeye gelerek Kafesan işçilerine destek verdiler.

Ancak tüm gün süren görüşmelerden bir sonuç çıkmadı. Belediye Başkanı tarafından bir ödeme yapılmayınca işçiler kararlılıklarını eyleme döktüler ve saat 16.00'da bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Şantiyede DİSK önlük ve şapkaları takarak pankart açan işçiler, kortej oluşturarak sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Organize çıkışında yolu tek şerit trafiğe kapatan işçiler, İzmir'in en işlek caddelerinden olan Anadolu Caddesi'ne geldiklerinde yolu tamamen trafiğe kapatıldılar.

Alkış, ıslık ve sloganların hiç susmadığı ve baştan sona coşkunun hakim olduğu yürüyüş, Çiğli Belediye binası girişinde son buldu. Çevrede bulunan ve eylemi izleyen emekçiler alkışlarla eyleme destek verdi.

Belediye binası önüne gelindiğinde Genel-İş Sendikası 5 No'lu Şube Başkanı Naci Çetin işçilere seslendi ve gün içerisindeki görüşmelerde anlaşma sağlanamadığını belirtti.

Çetin, ertesi gün aynı şekilde greve devam edeceklerini belirterek eyleme katılarak onurlu bir duruş gösteren tüm işçilere DİSK ve şube yönetimi adına teşekkür etti ve kazanıncaya kadar eylemlerinden asla vazgeçmeyeceklerini, kimsenin kendilerine diz çöktüremeyeceğini vurguladı. İşçiler yapılan konuşmaların ardından sabah tekrar şantiyede buluşmak üzere dağıldılar.

Çiğli Belediye İşçileri Kazandı

Çiğli Belediyesine Bağlı Kafesan işçilerinin eylemi kazanım ile sonuçlandı ve işçiler bu 23 Mart'ta işbaşı yaptı.

22 Mart günü akşam saatlerine kadar şantiyede bekleyişlerini sürdüren işçilere belediyenin düşmanca tutumu da sürdü ve servisler işçileri almadı. Oysa işçiler toplu sözleşmeden doğan çalışmama haklarını kullandıkları için belediyenin servis sağlama zorunluluğu bulunuyor.

23 Mart sabahı Çiğli Belediye Başkanı Metin Solak ile yapılan son görüşmelerin ardından anlaşma sağlandı. İşçilerin bu ayın ücretleri hesaplarına yattı. Geriye dönük alacakların da haftaya Cuma günü tamamen ödeneceği vaat edildi.

İşçiler sabah itibarıyla işbaşı yaptılar. □

HIRSIZ PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ!

Eylemlerinin 406. gününde Hey Tekstil işçilerini şair Selah Özakın ziyaret etti. 23 Mart günü THY işçilerinin kumanyalarından ayırarak paylaştıkları yemekler birlikte yenildi. İşçilerle sohbet eden şair Selah Özakın işçilerin zorlu mücadelesini desteklediğini

belirterek onlarla şiirlerini paylaştı.

Hey Tekstil işçileri haklarını alıncaya kadar mücadeleyi sürdüreceklerin belirterek emek dostlarının, duyarlı kişi ve kurumların destek vermeleri çağrısında bulunuyor.

Hey Tekstil işçileri gaspedilen maaşları ve tazminatlarını alabilmek için eylemlerini sürdürüyor. 24 Mart günü öğle saatlerinde Hey Tekstil patronları Süreyya-Aynur Bektaş çiftinin ikamet ettiği villa önünde pankart açan işçiler "Hırsız Patronlar Aynur-Süreyya Bektaş'ın Ensesindeyiz! 408 Gündür Direnen Hey Tekstil İşçileri" yazılı pankart açarak sloganlar ve konuşmalarla bir yıldır maaşlarının ve tazminatlarının ödenmediğini belirterek Bektaş çiftini teşhir ettiler.

25 Mart günü de Mango Mağazası'na girerek "Aynur-Süreyya Bektaş Haklarımızı Gaspettiler Mango Suç Ortağıdır 408 Gündür Direnişteyiz - Direnişteki Hey Tekstil İşçileri" pankartı açan ve "Haklarımızı Mango'ya Yedirmeyiz - Hey Tekstil İşçileri" dövizleri taşıyan Hey Tekstil işçileri sloganlarla Mango yönetimini de protesto ettiler. Bir yılı aşkın bir süredir ödenmeyen maaşları ve tazminatlarını almak için mücadele yürüttüklerini anlatan işçiler, müşterilerden Mango'dan alışveriş yapmayarak kendilerine destek vermelerini istediler. Müşterilerin kimileri olayı şaşkınlıkla izlerken, kimileri de işçilere destek olmak için mağazadan çıktı.

Bu sırada güvenlik görevlileri polisten de destek alarak işçilere müdahale etti. Bir süre daha içeride eylemlerini sürdüren işçiler, polis ve güvenlik görevlileri tarafından mağaza dışına çıkarıldılar. □

MNG'YE SENDİKA GİRECEK!

28 Mart günü saat 11.00'da Marmara Aktarma Merkezi önünde Nakliyat-İş Sendikası üyesi Topkapı Ambar İşçileri, Yurtiçi Kargo Direnişçi İşçileri ve sendika şube yöneticilerinin bir araya geldiği eyleme DİSK Limter İş Sendikası Genel Başkanı Kamber Saygılı da destek verdi.

DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Ali Rıza Küçükosmanoğlu MNG/Fed Ex Express Kargo'da yaşanan işçi kıyımına ilişkin konuşmasında MNG'de çalışan binlerce işçinin çalışma koşulları ve aldıkları aylık ücretlerin diğer kargolardan farklı olmadığına işaret etti. Haftalık çalışma süresinin 70-80 saatlere vardığını belirten Küçükosmanoğlu, karşılığında fazla mesai ücreti ödenmediğine dikkat çekti. Yıllardan beri çalışan işçilerin aldıkları ücretin, asgari ücretin biraz üzerinde olduğunu belirten Küçükosmanoğlu "İşçiler güvencesiz, Anayasanın yasakladığı angarya koşullarda çalışmaya mahkum edilmektedir." dedi. Küçükosmanoğlu, "MNG Kargo işverenin baskıları, tehditleri ve işçi kıyımı, sendikamızın mücadelesini engelleyemeyecektir. Sendikamız bu günden itibaren burada MNG işverenin işçi-sendika düşmanlığına karşı, keyfi bir biçimde çıkarılan işçi kardeşlerimle birlikte meşru-demokratik direnme hakkını kullanacak ve direnişe başlayacaktır."

İşvereni buradan işçi-sendika düşmanlığından vazgeçmeye, işten atılan işçi kardeşlerimizi işe geri almaya çağırıyoruz" diyerek sözlerini tamamladı.

Nakliyat-İş üyesi işçiler sloganlarla bir süre daha eylemi sürdürdükten sonra çadır kurdular. □

MERSİNLİ ÖĞRENCİLER İŞÇİLERİN YANINDA

Devrimci Öğrenci Birliği'nin de içinde yer aldığı Mersin Üniversitesi öğrencileri, Mersin Liman işçilerini eylemlerinin 28. gününde ziyaret etti.

29 Mart Cuma günü kampüste yapılacak ziyaret için ajitasyon ve bildirimlerle öğrencilere çağrılar yapıldı. Saat 15.30 civarında limana yakın olan Kongre Sergi Sarayı'nda toplanan öğrenciler işçilerin limandaki çadırına doğru yürümeye başladılar. Çadıra varmadan "Mücadeleniz Mücadelemizdir-Liman İşçisi Yalnız Değildir" pankartı açarak "Liman İşçisi Yalnız Değildir", "Gençlik Sokakta İşçilerin Yanında", "Kavgaya Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Yaşasın Sınıf Mücadelesi", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "İşçiler Limana Halaylarla Girecek" sloganlarıyla eylem çadırına geldiler. Toma araçları ve çevik kuvvet polislerinin önceden sıkı önlem alması dikkatlerden kaçmadı.

Coşkuyla öğrencileri karşılayan işçiler teşekkür için kısa bir konuşma yaptıktan sonra öğrenciler basın açıklaması yaptılar. Açıklamada, "bizler işçi ve emekçi çocukları olarak biliyoruz ki ancak birlikte mücadele edersek kazanabiliriz. İnsanca bir yaşam insanca yaşama koşulları da ancak ve ancak işçi sınıfının eylemli dayanışması ve birlikte mücadelesiyle mümkün olabilir. Bizler bugün mücadeleniz mücadelemizdir demek için burdayız" denildi.

Açıklamadan sonra Ayışığı Sanat Merkezi'nin hazırladığı şiir dramatizasyonu sunuldu. Ardından Grup Barınak bir müzik dinletisi yaptı. Halay ve sloganların ardından coşkuyla sona eren öğrencilerin ziyareti, işçilerin moral ve motivasyonunu artırdı. □

“DHL CESUR BİR EYLEM”

ITF ve UNİ Küresel Sendikası'nın 26 Mart'ta DHL işçileri için tüm dünyada yaptıkları dayanışma eylemleri ve işçilerin mücadelesi hakkında UNİ Küresel Sendikası'ndan Ticaret Başkanı ve İsviçre kampanyalar yöneticisi Alke Boessiger ile konuştuk.

İlk önce nereden geldiğinizi kim olduğunuzu anlatır mısınız?

İsviçre'de kampanyalar yönetmecisiyim, UNİ Küresel Sendikası'nın yöneticisiyim.

Peki bugün 26 Mart'ı Uluslararası Dayanışma Günü ilan ettiniz. Bununla ilgili duygularınızı anlatabilir misiniz?

Bu günün amacı, öncelikli olarak tabi UNİ Küresel Sendikası ve ITF olarak desteğimiz ve dayanışmamızı ortaya koymak. Bir de bunun dışında yaptığımız en önemli şeylerden bir tanesi, bütün dünyada farklı merkezlerdeki Alman büyük elçilikleriyle görüşüyoruz, Alman büyük elçilikleri önünde gösteriler düzenliyoruz. Onlara buradan yapılanların yanış olduğunu anlatıyoruz.

Türkiye'ye gelme kararı almadan önce, Türkiye' hakkında bilgi edinmişsinizdir. Türkiye hukuk sistemiyle ilgili, çalışma yasalarıyla ilgili, işçilerin durumu hakkında ne düşünüyorsunuz?

Prof. Dr. Aziz Çelik toplantıda bize yeni değişen çalışma yasasıyla ilgili biraz bilgi verdi. Ama onun söylediklerinden ve diğer burada mücadele veren arkadaşlardan öğrendiğimiz kadarıyla çalışma yasasında henüz yeterli bir seviyede koruma ve bir mücadeleye destek sağlanmış değil. Bu konular henüz yerine getirilmiş değil. Eksiklikler var daha çalışma yasasında.

DHL işçilerinin eylemini nasıl buldunuz, işçileri nasıl görüyorsunuz?

Cesur bir mücadele olduğunu düşünüyorum. Başka ülkelerde işçiler kendi yollarına gittiler, mücadele etmeyi bıraktılar. Ama burada hakikaten bu yaklaşımı çok cesur ve kararlı buluyorum. Buradaki işçiler, mücadeleye devam etme kararı aldılar, sendikalarını oluşturdular. Bu sendikayı korumak için ve yaşatmak için mücadele ediyorlar. Bunu takdirle karşılıyorum.

Son olarak anlatmak istediğiniz bir şeyler var mı?

Bu eylem küresel bir eyleme dönüşmüş vaziyete. Ve buradaki işçi arkadaşlarımızın mücadelesi çok önemli, çünkü cepheden verdikleri bir mücadele. Biz onların da katkılarıyla DHL'in haklara saygılı duymasını sağlayabileceğimizi düşünüyoruz. □

“ÖNYARGILAR GİRDİ SİGORTA GİREMEDİ”

Türkiye Küçük Millet Meclisi (TKMM) Girişimi ve Düşünce Suçu'na Karşı Girişim'in eski çalışanları, 25 Mart'ta gerçekleştirdikleri eylemle Şanar Yurdatapan'ı protesto ettiler. Şanar Yurdatapan'ın “sivil toplum” projelerinde yer alan çalışanları, sigorta talep ettikleri için geçtiğimiz hafta işten atılmışlardı.

DİSK Genel Merkezi'nde gerçekleştirilen basın toplantısında Şanar Yurdatapan'ın bir sözüne atfen “Önyargılar girdi sigorta giremedi” pankartı salonda yer aldı. Yine Şanar Yurdatapan'ın bestelediği Arkadaş şarkısına gönderme yapılan “olmadı be arkadaş” pankartı da masaya asıldı.

Basın toplantısında ilk olarak eski çalışanlardan Sevim Karakartal'ın okuduğu açıklama ile başlandı. Açıklamada özetle yaşananlar aktarılırken şunlar ifade edildi: “son yıllarda sayıları hızla artan STK'lardan bazıları, yine aynı hızla ucuz iş gücü istihdam etmenin ve güvencesiz çalıştırmanın merkezlerine dönüşüyor”

Açıklamada “insan hakları savunucusu” olma iddiasındaki Şanar Yurdatapan'ın gerçek kimliğini yansıtan yaklaşımlar sergilediği belirtilerek “en temel insan haklarından olan ‘güvenceli çalışma’ hakkına karşı düşmanca tavır takındığının bir göstergesidir” dendi.

Açıklamada zam ve sosyal güvence talebine karşılık bütçe sıkıntısını gerekçe gösteren Şanar Yurdatapan'ın 3 aylık süreçte yaptıkları için “Bu üç ay içinde işyerinde yeni çalışanların istihdam edilmesi ve çeşitli demirbaşların alınması, bizlere mali bir sıkıntı olmadığını gösterdi. Yine aynı dönemde işyerindeki hiyerarşik yapı iyice yoğunlaştırıldı ve üzerimizdeki baskı daha da arttı. Yurdatapan 18 Mart'ta yaptığı toplantıda mali bir kriz yaşandığını bahane ederek bizi işten ayrılmaya yönlendirdi ve Haziran ayı başına kadar süre verdi. Buna karşılık bizler sigorta ve zam talebinde ısrarcı olduğumuzu belirtince Yurdatapan, bir işveren olduğunu kanıtlayacak şekilde, ofiste tüm çalışanlara bu taleplerin arkasında olup olmadıklarını sordu ve arkasında durduğumuzu belirten bizleri topluca işten attı.” denildi.

Çalışanlar adına yapılan açıklamada ayrıca kişisel e-mail hesaplarındaki diyalogların “tesadüfen ele geçiren” Şanar Yurdatapan tarafından kullanıldığına dikkat çekilerek şunlar ifade edildi: “Devletin haberleşme özgürlüğünü ihlal etme hakkı olmadığını savunan bir sivil toplum kuruluşunda haberleşme özgürlüğünün ihlal edilmesini ise kamuoyunun takdirine bırakıyoruz.”

Çalışanlar Şanar Yurdatapan için “Amaçımız STK'larda ‘gönüllü çalışma’ adı al-

tında yapılan emek sömürüsünü teşhir etmektir; düşük ücretlerle, hiçbir sosyal güvencesi olmadan çalıştırılan insanların geleceklerinin patronlarının iki dudağı arasında olmasına karşı durmaktır.” diyerek açıklamayı bitirdiler

Açıklamadan sonra Şanar Yurdatapan'ın Ankara ofisinde çalışıp istifaya zorlanan Esin Alp, çalışanlardan Selin Karakartal ve Mert Okur'un aileleri, çalışanların avukatı Cem Gök, Plaza Eylem Gurubu'ndan ve Sine-Sen Genel Başkanı Zafer Aydan birer konuşma gerçekleştirdiler.

Konuşmalarda Şanar Yurdatapan'ın taşıdığını iddia ettiği kimliğe dikkat çekilerek “sivil toplum kuruluşları”nın ucuz emek sömürüsüne karşı mücadele çağrısı yapıldı. Tüm konuşmalarda “güvenceli iş, insanca yaşam” talebi üzerine vurgular yer aldı. Çalışanlara destek veren bir üniversite öğrencisi olan Can Karakaş'ın “ucuz emek gücü olarak görülmeyi reddediyoruz” demesi oldukça anlamlıydı. Patronların ucuz ve güvencesiz çalışmayı dayattığına vurgu yapan Karakaş bunu bir üniversite öğrencisi olarak kabul etmediğini söyledi.

Yapılan konuşmaların ardından çalışanlar geçmişe dönük sigorta hakları için dava açacaklarını ifade ederek basın toplantısını bitirdiler. □

ANTEP'TE YAĞMURA RAĞMEN COŞKULU NEWROZ

Antep'te günler öncesinden duyurusu yapılan Newroz mitingi, 17 Ağustos Pazar günü gerçekleştirildi.

Antep'teki Newroz mitinginin tarihi belli olduktan sonra mitingi engellemek için hem bildiri ile hem de sosyal medya üzerinden örgütlenmeye çalışan grupların çabası, yurtsever gençler tarafından bertaraf edildi. Sosyal medya üzerinden 17 Ağustos'ta Demokrasi Meydanı'nda olacaklarını belirten faşistlere karşı yurtsever gençler Newroz alanından Demokrasi Meydanı'na doğru bir yürüyüş gerçekleştirdi. Polisin devreye girerek 40-50 kişilik grubu Demokrasi Meydanı'ndan uzaklaştırması üzerine yurtsever gençler Newroz alanına geri döndüler.

Saat 11.00'de başlayan Newroz Mitingine bizler de giriş sırasında flama sopaları nedeniyle yaşadığımız kısa gerginliğin ardından "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği"

pankartı ve "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Kürdistan'da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Jibo Azadi Aşti Şer Şer Şer" sloganları ile katıldık.

Miting sırasında yer yer yağmurun yağması, kitlelerin Newroz coşkusunu dindiremedi. İstasyon Meydanı'nda kadınlar ve çocukların yöresel kıyafetlerle ön sırada yer aldığı miting alanında renkli görüntüler yaşandı. Urfa Milletvekili İbrahim Bilici'nin katıldığı mitingde Bilici, çözüm sürecinin sağlıklı gitmesi için somut adımlar atılması gerektiğini belirtti. Yapılan konuşmaların ardından çocuk korusu ve yerel grupların ardından en son Erol Berxwedan'ın sahneye çıkması ile miting çekilen halaylarla son buldu.

Mücadele Birliği/Antep

SÖZCÜKLER CAN YÜCEL'İ ANTEP'TE ÖZLER

Antep'te Ayışığı Sanat Merkezi olarak sanat çalışmalarımıza yoğun bir şekilde devam ediyoruz. Film gösterimleri ve sanat merkezi içerisinde gerçekleştirdiğimiz etkinliklerden sonra sanat çalışmalarımızı geniş bir kitleye hitap edebilme hedefi koyduk. Ve Tiyatro Simurg'un "Sözcükler Can Yücel'i Özler" adlı oyununun gösterimini gerçekleştirdik.

Etkinlik öncesi birçok bölgeye afiş ve davetiyelerimizle oyunun duyurusunu yap-

tık. Antep'te Can Yücel'e dair bir oyunun gerçekleştirilmesi, insanların ilgisini çekiyordu.

Etkinliğin yapılacağı 29 Mart Cuma gününe doğru heyecanımız gitgide artıyordu. Çünkü bir sanayi kentinde, yani işçi sınıfının yoğun olduğu bir memlekette, birçok kişinin düşüncesi tiyatroya ilginin düşük olabileceği olgusuydu. Tabii bu genelleşmiş yargı sadece tiyatro için değil, bir

bütün olarak sanat için düşünülüyordu. Ancak tiyatro günü saatler 19.30'a yaklaşırken salonun kapısında insanlar birikmeye başladı. Ve bu insanların büyük bir çoğunluğu en başta işçiler, aileler, memurlar ve öğrenci ve emekçi kadınlardan oluşuyordu. Etkinlik öncesi standımızda Önsöz dergimiz ve sanat kitaplarımız ve "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" pankartımızla gelen insanları karşıladık. Etkinliğin çalışmalarını i-

çerisinde büyük bir emekle yer alan genç arkadaşların heyecanları görülmeye değerdi. Tiyatro çalışmalarında sarf ettikleri emeklerin somut halini görmek onları mutlu ediyordu.

Tiyatro Simurg'un başarılı bir performans sergiledikleri oyunda Can Yücel'in şiirlerinin okunduğu ve yaşamından kesitlerin sunuldu. İnsanlar hem hüznünlendi hem de güldü. Tiyatro sonrası izleyenlerin çok olumlu tepkileri ile karşılaştık. Birçok kişi tebrik edip çalışmalarımızın devamını dileyerek ve yüzlerinde oyunun bıraktığı bir te-bessümle ayrıldı.

Ancak bizi en çok mutlu eden durumda tiyatroya ilk defa gelen birçok insanın olması ve tiyatrodan büyük bir haz alarak ayrılmalarıydı.

Bizler Antep Ayışığı Sanat Merkezi olarak 'Yaşam Bizden Yana' anlayışı ile işçilerin emekçilerin ve ezilen halkların sanatını üretmeye ve geliştirmeye devam edeceğiz.

Antep Ayışığı Sanat Merkezi

17 Mart 2013 / Kazlıçeşme
NEWROZ

EMEĞE EZGİ
3 HAZİRAN
PAZAR GÜNÜ
NAZIM HİKMETİN
ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE
DENİZ GEZMİŞ
PARKI'NDA...

Halkın Denizi Denizleşen Halkla

ANTEP

Miting
Tarih : 5 Mayıs
Saat : 12:30
Toplanma : Kırkayak Parkı
Miting Alanı: Yeşilsu Parkı

Ankara

Konser
Tarih : 4 Mayıs
Saat : 15:00
Yer : Sakarya Meydanı

İSTANBUL

Miting
Tarih : 6 Mayıs
Saat : 12:00
Toplanma : Tepe Natilius
Miting Alanı: Kadıköy İskele Meydanı

Mezarbaşı Anma

Tarih : 6 Mayıs
Saat : 10:00
Yer : Karşıyaka Mezarlığı 2. Kapı

ADANA

Yürüyüş
Tarih : 6 Mayıs
Saat : 12:30
Toplanma : Büyükşehir Belediyesi Karşısı

İZMİR

Yürüyüş
Tarih : 5 Mayıs
Saat : 14:00
Toplanma : Konak YKM Önü

TAKSİM ZAFERDİR

2011

2010

Yıllar sonra 2007'de ilk defa Taksim'e çıkan kitle, 2008 ve 2009'da da her türlü saldırıya, baskı ve teröre rağmen yönünü Taksim'e, Kızıl Meydan'a çevirdi. Yıllar boyu "Taksim'de Israr Devrimde Isrardır" diyen Leninistlerin ısrarla her 1 Mayıs'ta Taksim'e çağrıları ve Taksim'e çıkmaları, meyvelerini veriyordu.

2010 1 Mayıs'ı sermayenin yenilgiyi kabul ettiği yıl oldu. Bundan sonra Türkiye ve Kürdistan'daki tüm işçi ve emekçilerin, devrimcilerin gözünü diktiği alan oldu Taksim. Ve 2010-2011-2012'de başka bir 1 Mayıs Alanı tartışması yaşanmadı. Yüzbinler 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na aktı. 1 Mayıs'ta Taksim Alanı, devrimimizin gücünün bir göstergesi oldu artık.

2013 1 Mayıs'ında da hangi koşulda olursa olsun, Kızıl Meydan Taksim'de olacağız. Tüm işçi ve emekçileri, gençleri, öğrencileri, kadınları 1 Mayıs'ta buzu kırıp yolu açanların yanında olmaya davet ediyoruz.

2012

1 MAYIS'TA YENİ ZAFERLER YARATMAYA TAKSİM'E